

ABONAMENTS

Barcelona i territoris de la República...	500 Ptas.
Extremadura i territoris de la República...	100 "
Amèrica Llatina i Portugal, trimestre...	100 "
Països corresponents postal, id.	100 "
Altres països, id.	200 "

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFES

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 540, 1.200 — TELEFON 51450
TALLERS D'IMPRESSA: CARRER DE BARBARA, 11 I 12. — TELEFON 10408.

EL TEMPS

Pressió al nivell de la mar: 763.9 mil·límetres. Temperatura actual: 9.0 graus. Humiditat relativa: 67 per cent. Velocitat del vent: 3 quilòmetres per hora, del nord-oest. Visibilitat: 10 quilòmetres. En promig: 30 quilòmetres. Estat del cel: 2/10 d'Acu. Cl. i Cicu. En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 14.8 graus. Temperatura mínima: 4.7 graus. Recorregut del vent: 219 quilòmetres. Precipitació: nulla. Insolació en el dia d'ahir: 8 hores 45 minuts.

Després de la crisi
S'ha frustrat el debat polític

Ahir el Govern nou es presentava al Parlament, i l'interès era extraordinari per veure quin tomb prendria el debat polític que s'auria. Cal no perdre de vista que aquest tercer Govern Lerroux és el resultat d'una crisi total, i no parcial com proposava el cap del Govern dimissionari. Una crisi parcial no hauria permès al President de la República fer cap consulta; elevant-la a total, en canvi, s'obria el camí a totes les exploracions que la iniciativa presidencial cregués oportunes. I aquest fou el curs de la crisi: el cap de l'Estat consultà el parer dels representants dels grups polítics de la Cambra i el de les personalitats que pel seu carrec estan en condicions d'ésser interrogades en aquests casos. La crisi, doncs, fou solucionada segons els tràmits de consuetud. Si el senyor Lerroux s'ha tornat a presentar a la capçalera del banc blau, amb un ministeri gairebé idèntic a l'anterior, és que cap dels grups parlamentaris que poden aspirar a intervenir en les responsabilitats del Govern de la República no ha volgut fer-ho.

La composició del Govern actual és la mateixa del Govern que dimitia la setmana passada; la dosificació política és igual; l'única que ha canviat són algunes persones. Així i tot, però, semblava que els que tanta pressió havien fet per desbancar el Govern anterior, aprofitarien la sessió d'ahir per recaptar del Govern nou una explicació de la crisi i una declaració ministerial que orientés la Cambra i el país; semblava que les coses havien d'anar així, i la majoria del país es creia que hi aniria. Doncs, no; no ha passat res de tot això. El simulacre de debat polític ha estat talment insignificant, tan anodí, que a la gent hi ha caigut l'ànima als peus. Potser mai no s'havia vist una estreta de Govern tan gris, tan silenciosa i modesta, parlamentària, com aquesta; després d'un parell de passos d'esgrima sense conseqüències i sense nervi del senyor Prieto i del senyor Lerroux, el cap del Govern s'ha limitat a recordar que en una altra ocasió havia fet una declaració ministerial i que ha de ratificar-hi, i prou. Això, després d'una crisi total? No ha passat absolutament res, doncs?

Es veu que no; no ha passat res al Govern, però tothom diria que a la gent ho passa alguna cosa és a les dretes governamentals. En ésser consultat pel president de la República el senyor Gil Robles va declarar la intervenció en el ministeri que s'anava a formar, i opinà que havia de continuar el senyor Lerroux; la Lliga va fer la mateixa sonada; els agrarijers tenen el mateix ministre al Govern. Ahir el senyor Gil Robles deia que no havia d'intervenir per a res en el debat polític, i el senyor Ventosa, a les preguntes dels periodistes, responia que no podia afegir res al que havia estat dit en evacuar la consulta amb el President. Ningú no tenia res a dir, i tant que deuen vuit dies ençà. Ja és ben curiós tot això. A un hom li vénen ganes de preguntar qui és l'enganyat en aquest joc que tothom fa el desentès. I bé deu haver-hi alguna cosa que bull, que fermenta o que es descompon en aquesta situació amorfa, sense línia ni accent; en aquest sentit la frase malhumorada del comte de Romanones ahir, en acabar la sessió, potser podria donar una mica de llum en aquests llims. Si més no, el seu to no era pas el d'un home satisfet.

El cas és que les dretes no han fet un paper molt brillant en aquest tripartit; han arrencat del banc blau el senyor Martínez Barrio i el senyor Lara, és cert, però per obtenir aquest guany han hagut de fer la marra d'una crisi total amb la consulta corresponent, i aquesta exhibició no les ha afavorides gens. Han fet un tomb per la sala i s'han quedat sense ballador; tothom ha pogut veure que coixejaven una mica, i aquests descobriments sempre desilusionen. És molt possible que aquesta coixera els sigui una dificultat per arribar allà on volien. En canvi el senyor Lerroux sembla que ha trobat el truc per anar tirant sense moure's d'allà on era: la seva plataforma és una mena d'escanari giratori; la veure que camina, però no es mou: són els dies els que passen i el deixen estar, com si no hi fos. Aviat veurem si n'hi ha per gaire estona d'aquest joc o si un canvi sobtat de decoració tirarà en orris tot aquest panorama sense horitzó.

S'ha signat l'acord comercial franco-espanyol

L'acord comercial a què s'ha arribat entre França i Espanya ha estat signat definitivament aquest matí, al Quai d'Orsay, pels senyors Madariaga, Barthou i Lamoureux, i entrarà en vigor immediatament.

A la pàgina 3:
"L'ANTICATALUNYA."
AVANÇANT PER A 1934."
per ROSENDO LLATAS

Ahir, a l'aula del Dret Polític de la Universitat
Un catedràtic argentí, exiliat del seu país, mor d'un atac al cor

...A causa de l'emoció que li produí la calorosa acollida de què fou objecte

Ahir fou un dia de dol a la Universitat Autònoma. Un catedràtic argentí, el senyor José M. Bianco, professor de Dret Polític a la Universitat de El Plata, sofí un atac al cor mentre assistia a l'aula de la nostra Universitat on el doctor Castillo explica la mateixa assignatura.

El senyor Bianco havia sortit, fa un mes, de l'Argentina, desterrat d'aquella República per causes polítiques. Arribà a la nostra ciutat el divendres passat, i ahir al matí anà a la Universitat, la qual li interessava conèixer. El rector i el Rector i alguns catedràtics, i amb ells recorregué les diverses dependències. Com sigui que manifestà desigs d'assistir a la classe del seu col·lega el doctor Castillo, que explica l'assignatura de la qual ell era catedràtic, hom l'hi acompanyà.

El doctor Castillo en aquells moments versava sobre els drets dels homes i dels pobles a ésser lliures, coincidència que impressionà profundament el visitant. Acabada la classe, el doctor Castillo presentà als estudiants l'il·lustre hoste, i féu un calorós l'elogi de la seva personalitat. Els alumnes, ja prou afectats per les anteriors explicacions i pel cas viu d'injustícia política davant el qual es trobaven, s'aixecaren i, a peu dret, tributaren una delirant ovació al catedràtic argentí.

De cop i volta a l'aula de Dret Polític es féu un silenci angoïnós. El doctor Bianco havia caigut desplomant. L'emoció del moment li havia produït un atac al cor, del qual moria instantàniament.

Fou recollit pels catedràtics i estudiants i traslladat al Rectorat, on s'improvissà un túmul funerari. No cal dir l'emoció que produí la sensible desgràcia. Immediatament fou avisat el cònsol de la República Argentina a Barcelona, que acudí tot seguit. Entremunt, a la façana de la Universitat era hissada la bandera a mig pal. Fou comunicada, prenent tota mena de precaucions, la trista notícia a la muller del professor, que l'acompanyava en el seu desterrament.

Es col·locaren plectres de paper en blanc, que signaren el rector, els catedràtics, els estudiants i els periodistes que fan informació en aquell centre oficial.

Ahir, a darrera hora de la tarda, la senyora vídua del professor Bianco anà a la Universitat a veure el cadàver, acompanyada del cònsol general argentí.

El doctor Bianco, que ultra la seva esposa l'acompanyava un periodista argentí, pertanyia al Partit Radical Argentí, i l'ordre d'expulsió que pesava damunt d'ell era de les més recents que havia dictat el Govern del seu país. Quan li fou comunicada aquesta ordre, se l'advertí que només disposava de 48 hores per a sortir de la República Argentina.

L'enterrament tindrà lloc demà, a dos quarts de dotze. La comitiva, que presidirà el conseller de Cultura, senyor Ventura Gassol, es dirigirà a la parròquia dels Angels, i d'allà al cementiri Nou, al dipòsit del qual serà embalsamat el cadàver per ésser traslladat a la República Argentina.

Les Associacions Professionals d'Alumnes de les Facultats de Dret i de Medicina demanen a tots els socis que es reunixin per assistir a l'enterrament de l'eminent catedràtic argentí, senyor José M. Bianco.

Mentre el Govern anuncia severíssimes mesures per mantenir l'ordre públic

Els obrers de la Construcció continuen la vaga, a Madrid, i la Societat de Premsa Espanyola rebutja l'arbitratge proposat pel director de Treball

Madrid, 6. — Avui ha començat la vaga de braços caiguts entre els obrers de la Construcció. L'atur ha estat unànime. Alguns patrons, alegant que havien acceptat la jornada de quaranta-quatre hores, han tractat de dissuadir els obrers, però aquests han deixat d'atendre les indicacions dels referits patrons, atenent-se a les ordres concretes de llur organització, i han persistit en la vaga.

No hi ha hagut incidents importants. Als tallers la jornada ha transcorregut amb tots els obrers parlant i fumant, en grups.

La Federació de l'Edificació ha fet aquest atur extensiu a tota la província, i la vaga general començarà demà. Sembla que, com sigui que els patrons no han recorregut a actes de violència que anunciaven, la Federació ha decidit desistir de la vaga de braços caiguts, i demà anirà a la vaga general del ram.

A la casa del Poble s'ha dit també als comissionats que tornessin a les seves obres a dir als seus companys que es retirassin aquesta tarda amb la seguretat que demà, a l'hora d'entrar al treball, tindran instruccions concretes sobre l'actitud a seguir.

Un periodista ha preguntat al secretari de la Federació Patronal:

—Insistiu en el vostre propòsit de declarar el loc-aut?

—Quina falta fa, després de la declaració de vaga per part dels obrers?

Un altre periodista s'ha entrevistat amb un vocal de l'Associació Patronal al qual ha preguntat:

—Quines conseqüències té per als patrons l'actitud d'avui dels obrers?

—No n'hi ha més que una. Els patrons considerem acomiadats tots aquests obrers per flagrant incompliment d'elles bases de treball.

La vaga de braços caiguts afecta una trentena d'oficis del ram de l'edificació.

Davant el conflicte de les Arts Gràfiques

Madrid, 6. — En la reunió que el director de Treball convocà entre directores i empreses de periodics, entre, es prengué l'acord de proposar a la direcció de premsa espanyola que sota el principi de lliure contractació de treball se sotmeti el conflicte actual a la decisió d'un Tribunal arbitral que seria elegit de comú acord.

El president del Consell d'Administració de Premsa Espanyola ha tramès aquesta tarda contestació a la invitació que li fou feta, en la qual diu que l'arbitratge suposa facultat en els àrbitres de modificar la posició de les parts en litigi.

(Seguir a la pàg. 6, col. 3.)

La crisi dels partits francesos i la renovació del parlamentarisme

Montagnon i Deat afirmen que el 6 de febrer quedà obert un període revolucionari

Lió, 6. — Els senyors Montagnon i Deat han fet una exposició, davant 1.500 espectadors, de les doctrines neo-socialistes. Montagnon, que ha parlat primer, ha dit:

—Hi ha ruptura entre l'opinió pública i els antics partits. Si hom ens mira amb simpatia és que nosaltres parlem clar. Demà nosaltres ens posarem al davant d'una agrupació que tots els republicans desitgen. La preocupació de la pura doctrina no pot acontentar-nos en el moment que estem davant la realitat més implacable. Cal actuar i de pressa.

Fent la crítica de l'estatisme, ha declarat:

—La representació política ha d'ésser doblada d'una representació corporativa i sindical amb un consell nacional econòmic que posseeixi mitjans d'acció. No volem donar a l'Estat funcions per les quals no és fet; l'Estat ha d'ésser un àrbitre, un animador, un regulador. El sistema parlamentari no correspon a la situació present.

Si Marquet ha entrat en el ministeri Doumergue era perquè s'imposava una treva.

Després de Montagnon, ha parlat Deat.

Ensenya que el Parlament s'ha mostrat incapaç de construir, el desafecte per a les institucions parlamentàries s'ha desenvolupat en el país. Hom ha vist les classes mitjanes, que fins ara no havien conegut la vida política, agitar-se, declarar la guerra a aquest vell ordre de coses i demanar novetat. Es així que un estat d'esperit neo-feixista s'ha escampat pel país; alluc a la província hi ha ferment de feixisme i la importància dels quals creixerà més i més. Hom no lluita contra el feixisme imitant els seus mètodes de reunió. Hom lluitarà contra el feixisme una esperança col·lectiva: pa i treball. A la fi de

la jornada del 6 de febrer hi ha un cert nombre de coses que han passat i d'altres que han començat a néixer. França, aquell dia, ha entrat en un període de fermentació revolucionària; una revolució està per portar-se a cap i una revolució SFIO o comunista és una revolució il·lunària, és escollir un mitjà de defensa sobre el qual hom està segur anticipadament d'ésser batut. A París la Federació SFIO del Sena ha fet el

Marquet, ministre de Treball i líder dels neo-socialistes francesos

front únic amb els comunistes i són els comunistes els que portaran el moviment.

L'orador parla de Pèter Stavisky, i demana als assistents l'adhesió al partit socialista de França per evitar l'odiós bolxevisme o la dictadura.

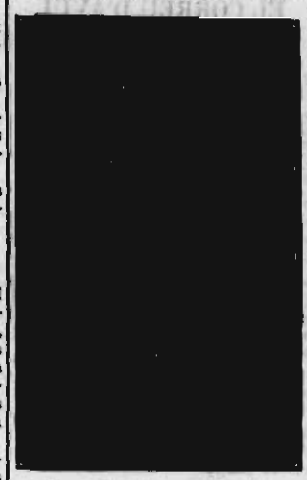
El Marraco de Finances

—Vós també anticatalanista?
—"Otro más bruto que yo lo han sido",

França rebutjarà el memoràndum anglès?

A Londres s'ha rebut de nou l'examen de la qüestió del desarmament, i a tal fi ha tingut lloc una reunió de la comissió ministerial que se ocupa. Però si el govern segueix creient encara en la possibilitat d'un acord, l'opinió pública és més que pessimista, especialment després de la clara resposta de Roosevelt al darrer pla britànic. Aquest pla pre-

M. Louis Barthou, ministre francès d'Afers Estrangers

veia, com una de les primeres coses, una reunió extraordinària de les grans nacions, però que després s'havia estat a Espanya, Polònia, Bèlgica i Pèta Entesa, per la qual s'admetia un sol delegat. Roosevelt refusà d'adherir-hi i a més a més manifestà el seu poder contrari a aquesta reunió, estimant que més valia renovar les sessions regulars de la Conferència del Desarmament.

Roosevelt ha fet proposar per Norman Davis un nou conveni gràcies al qual totes les nacions es comprometrien a no fer sortir els soldats de llurs fronteres. Portant aquesta idea a les últimes conseqüències, Roosevelt quasi podria proposar l'abolició dels exèrcits.

Eden — la missió del qual a París, Berlín i Roma pot considerar-se fracassada — ha volgut conferenciar amb Norman Davis amb el pretext d'informar-lo de les seves gestions al continent, però en realitat per a començar-lo de l'opunitat que els Estats Units facin també un esforç per arribar a un acord.

A Londres s'espera el memoràndum francès, i se sap ja que no serà conforme als desigs de MacDonald. Ja hem dit altres vegades les raons per les quals França no es pot adherir al pla britànic i no pot fer més concessions de les que ha fet.

El capítol de la premsa alemanya acabarà de justificar, si ja no n'estigués prou, l'actitud del govern francès. Si l'Alemanya hiltieriana tingués de debò desigs de pau, desistiria del propòsit de despendre milions en armament mentre els altres països haurien d'iniciar llur reducció.

(Continua a la pàgina 7, col. 4.)

EL NOU GOVERN S'HA PRESENTAT A LES CORTS
La no intervenció de les dretes en el curt debat polític li ha llevat tot interès

A les cinc menys vint obre la sessió el senyor Alba. L'anunci és extraordinari. Les tribunes apareixen plenes a vessar. Al banc blau pren seient tot el Govern, excepte el senyor Madariaga, el qual, com se sap, es troba a París.

Aprovada l'acta, es dona lectura a la comunicació donant compte de la dimissió d'anterior govern i del nomenament dels nous ministres.

DEBAT POLITIC

Es concedeix la paraula al senyor PÉMAN, el qual diu que la crisi s'ha limitat a una avaria en el Govern, el qual torna al banc blau amb tres pneumàtics renarats. (Rialles).

Comenta la tasca del Govern, i diu que no ha fet res dolent perquè no ha fet res, ni bo ni dolent. Es plany que el Govern no consideri necessari fer una nova declaració ministerial, com si res no hagués ocorregut en les darreres setmanes d'anodina governació del país. Pel contrari, considera que és forçós que el Govern parli a la Cambra i digui què pensa fer, puix que fins ara no ha fet res sobre problemes tan palpatius i tan sentits pel país com l'amnistia, la canonització dels senyors Benjumea i Calvo Sotelo i altres qüestions a les quals el Govern es va comprometre i que tot Espanya espera. Prenguda concretament al Govern que pensa sobre tot això i confia en el seu empeniment i rectificació. (Molt bé en les dretes).

El CAP DEL GOVERN contesta. Diu que se sent molt honorat amb la pregunta que s'inicia amb literatura de garatxe i acaba amb oratòria de púlpit. Afirmar que el Govern solament ha de confirmar la seva anterior declaració, puix que fonamentalment les coses no han variat. El Govern —afegeix— no ha de rectificar res sobre els seus propòsits i projectes, i recorda que alguns dels assumptes que fi-

Un poble fora de la llei
La qüestió de Salàs només té una solució: el rec

II
Em diuen que per tal de comprendre bé la justícia de l'actitud de resistència passiva que han adoptat els salassencs em cal conèixer la història del primer rec. Com que no la sé, me l'expliquen. Salàs tenia un canal—ells en diuen un rec—que derivava del riu Flamisell i que regava la part compresa entre la vila i el riu Noguer-Pallaresa. Era un canal de 300 litres per segon, que regava 300 hectàrees d'horta, una horta famosa que era tota la riquesa de Salàs. L'any 1912, la Canadenca, en disposar-se a fer la presa de Tremp, els comprà els terrenys i el rec i tot plegat desaparegué sota les aigües de l'estany. Preguntat si almenys els ho van pagar bé, i responen que no, ja que van cobrar-los a raó de dues mil a dues mil cinc-centes pesetes per jornal—un jornal són 40 àrees—, i ara l'Estat els ha pagat a un preu infinitament millor els terrenys de secà expropiats amb motiu de la construcció del tren de Lleida a Saint-Giron. M'expliquen que la Companyia cometé una col·lecció d'abusos i d'atropellaments que constitueixen un ric anecdotari, del qual sobresurt la història d'una línia de conducció elèctrica que la van haver de muntar de nit i sota la protecció de vint-i-dues parelles de la guàrdia civil, degut a que tot el poble s'havia sublevat a favor del propietari del terreny que no volia que la línia passés pels seus camps. Els terrenys de l'horta diuen que se'ls van vendre a condició que la Companyia els faria un altre rec—el causant de tot aquest enrenou—que havia de convertir en regadiu els terrenys de l'altra banda del poble. La Companyia s'hi va comprometre i encara

gestions, i recitant-me al peu de la lletra paràgrafs sencers de la Gaseta i de la llei d'aigües. Quedo meravellat de veure que hi ha tanta gent que llegeix la Gaseta i que tot Salàs està assabentat amb tota mena de detalls i detallets de la marxa de la qüestió. Salàs va interposar recurs contenciós-administratiu l'any 1923, que fou fallat l'any 1926. Naturalment, Salàs va perdre. Aleshores els salassencs ja estaven dividits en dos bàndols: el del café de dalt i el del café de baix. El cafeter de baix s'havia aproximat la gent benestant, diguem-ne els conservadors, i en compensació al café de dalt s'hi havien aplegat els altres. En aquestes circumstàncies van trobar-los les eleccions del 12 d'abril de 1931, que no foren vàlides perquè "un"—no he pogut posar en clar si aquest "un" era dels de dalt o dels de baix—va trencar l'urna. Es van repetir les eleccions i aleshores la mesa es va haver de retirar perquè la coaccionaven. La tercera edició va ésser una paròdia de la segona, la quarta de la tercera, etc. No recordo exactament el com ni el què ni el per què de totes aquestes repeticions, però el cert és que les eleccions es van haver de celebrar sis vegades i la darrera vegada van valer perquè es va fer una combinació a fi i efecte que tothom quedés content i no hagués més butlletans. L'acord a veure per què els del café de dalt i van donar que els del café de baix només volien anar a l'ajuntament a resoldre la qüestió del rec, i els del café de baix van poder constatar que els del café de dalt no tenien interès d'anar al consistori per altra cosa que per aconseguir que els fessin el rec. Vist que els programes coincidir-

El final de Salàs, el carrer principal del poble

no ha completat la paraula, tot i que d'això ja fa més de vint anys. Aquest compromís, però, es veu que va ésser purament de paraula, ja que no consta escrit enlloc.

Preguntat si abans de prendre aquesta actitud de rebella han fet alguna gestió, i m'atabalen explicant-me visites, entrevistes, gestions i més

decidiren repartir-se els llocs com a bons germans i posar de seguida mans a l'obra.

Sembla lògic que després d'aquesta combinació, els veïns de Salàs haguessin quedat dividits en dos grups: els que eren d'ajuntament i els que no ho eren. En realitat, però, he pogut deduir que no és ben bé així, sinó que els salassencs estan dividits en tres comissions: la dels, la dels trenta i la de tots els altres. Les gestions les ha portades directament la comissió dels sis, de la qual em fa l'efecte que porta la batuta el neteja, un senyor que he pogut saludar només un moment i que m'ha remarcat la seva satisfacció per la unanimitat que demostren els salassencs i que al seu entendre m'haurà permès fer-me càrrec que és tal, com algú ha dit, que sigui únicament ell el que mou tot aquest enrenou. Aquesta comissió dels sis va parlar de la qüestió del rec amb el President Macià el 25 de març de 1933. El 24 de maig del mateix any, l'esmentada comissió va ésser rebuda a Lleida pel senyor Vall-doriola, el qual els va prometre una entrevista amb les dues Companyies, entrevista que encara espereu. Manifesto ja meua sorpresa en sentir parlar d'una segona Companyia de la qual no tenia cap notícia, i resulta que això del rec és va complicar perquè ja no depèn d'una sola Companyia, sinó de dues. L'una, la Canadenca, els ha de fer el rec, i l'altra, la Productora de Forces Motrius, els ha de donar l'aigua, ja que aquesta darrera en construir la presa de Senterada per canalitzar l'aigua del Flamisell cap a la Pobla de Segur, va deixar el riu sec, i precisament el nou rec de Salàs ha de sortir de la central del Pas del Congost, que amb un paper i un llapis em demostren que està enclavada al bell mig del tros que no hi ha aigua. La mateixa comissió dels sis també va anar a veure, el 5 de desembre de 1933, el senyor Santasusana, de la Canadenca, el qual els va dir que faria tot el que podria per donar satisfacció a les aspiracions de Salàs. Al cap de deu mesos d'aquesta visita, l'alcalde de Salàs va rebre una carta de l'esmentat senyor en la qual s'instava a l'ajuntament a enviar una mena de comunicació oficial a la Canadenca assegurant que el poble veia amb molt bons ulls els esforços que feia la Companyia per solucionar la qüestió del rec.

—Davant de tanta befa—em diuen— i en vista que la Generalitat tampoc no donava gènyals de vida, el 14 d'octubre de l'any passat tot el poble oblidà les autoritats a presentar la dimissió.

(Seguir a la pàg. 5, col. 3.)

(Continua a la pàgina 5, col. 4.)

Les Lletres i les Arts de la Revista de Premsa

CRÒNICA DE LA POESIA

'La voz a ti debida', de Pedro Salinas

Assenyalàvem fa poc la direcció ascendent de les darreres realitzacions de Pedro Salinas. Ara la lectura incanescible, repetitiva, feta de totes les maneres possibles i en els moments més diversos, del seu darrer poema "La voz a ti debida", ens revela les nostres valoritzacions i ens obliga, gualtes per a assenyalar victòries, a ocupar-nos de les qualitats d'aquesta darrera obra de Salinas.

En aquest poema el poeta es lliça a una fons, sense cap subterfugi, amb la màxima gosadia, cercant el risc continuament. Feia temps que no havíem vist poesia tan despullada, tan orfena de motius ornamentals. Poesia al descobert i que es complia a descobrir-se més. No vol saber res de cap escamoteig d'il·lusionista ni de cap joc d'artifici. S'admet o s'admet d'una manera elemental, simple, perquè és "de la manera que és". Cap condescendència, refús d'imatges més o menys brillants i de tota condescendència a la frivolitat de les modes i els dies. Intransigència, desig de netedat que fa dir el que es vol dir sense metàfora, directament, amb la seguretat d'oferir poesia autèntica en la seva dimensió més profunda. Hi ha alguna cosa del paisatge castellà, net, orfe, propi amb tantes soledats a totes les transfiguracions en aquesta poesia lineal, simple, "alliberada". Cap element sensual, ascetisme perfect. El desig d'assolir-se verticalment no dona bel·ligerència al fust, volent volar o a la mollesa fàcil. Cap divagació tampoc. Tot el pòsit sentimental necessari i la presència d'objectes concrets, de realitats indelegibles. No és una poesia inventada, sinó una poesia necessària. Així, tot el poema té alguna cosa de vol concís i segur de sageta. De fatalitat, si voleu. Destins sense refús possible, marges imprevisibles.

Atrament, en el llibre aleteja també una fatalitat d'ombres i de veritats. Conflicte, lluita d'aparences i del que hi ha més enllà de les aparences. Consciència dels enganys inventats per l'efimera realitat sensorial, esmuntada, de la necessitat de realitats més altes. Tot el que veus són veles, obstacles, que ens priven de veritables visions. Per dir-ho amb paraules del poeta xinès Lao-Tseu, aclariment just del sentit d'aquest poema de Salinas: "La veu que és la veu no és pas la veu. El nom que pot ésser anomenat no és pas el nom". "La voz a ti debida" ve condicionada per aquesta idea essencial. L'amada és alguna cosa que cal anar a cercar darrera de tot un braçat d'enganys i d'errors.

"El que te busque en la vida que estàs vivint, no sabe més que al·lusions de ti, pretextos donde te escondes."

Precisament el principal perill de l'amor és sotmetre's al vertigen de totes aquestes aparences.

"Yo vivo de sombras, entre sombras de carne tibia, bella, con tus ojos, tu cuerpo, tus besos, sí, con todo lo tuyo menos tú. Con criaturas falsas... ofreciéndome en labios el gran error del día."

El poema es tenyeix tràgicament amb l'obsessió d'aquesta idea de rel profundament platònica. Combat per assolir l'amor, veritable, inassolible potser en aquests instants mortals i dins els límits d'un paisatge inconsistent, mentida quotidiana, però que haurà de complir-se en algun indret, en un altre món si voleu, perquè respon a una cosa més ampla i menys fantasmagòrica que el nostre món habitual. Heus ací títols com a condicions d'aquesta cristallització ultratèrren de l'amor: "Lo encontraremos, sí", "No en palacios de mármol", "Me estoy labrando tu sombra", etc. Multiplicarem les cites. Itineraris d'evasió, invocacions més o menys angèliques, desigs de realitzacions més pures de l'amor, ara sempre una mica inassolible, i voluntat d'arribar fins als estrats més essencials. No hi ha en aquest poema cap galanteria, cap compliment amorós. Per dir-ho simbòlicament, s'ataquen els ocells i les flors com a temes solament dignes de madrigal. El poema "Qué entera cas la piedra" compendia tot aquest desig de profunditat amorosa.

"Mejor no amarse mirándose en espejos complicados, deshaciendo esa gran unidad en juegos vanos; mejor no amarse con alas, por el aire, como las mariposas o las nubes flotantes. Busca pesos, los más hondos, en ti, que ellos te arrastren a ese gran centro donde yo te espero amor total, quererse como masas."

Tanmateix en el desenllaç del poema hi ha tot un reconeixement de la necessitat de la coexistència d'ombres i realitats que ens interessa assenyalar perquè aquesta idea—implícita segurament en tot el poema—marca d'una manera molt humana tot aquest amor que vist des de la superfície podria semblar-nos estricte i mentida. El poeta demana colors, dades, noms per a les ombres i invoca un retorn.

"¿esta corporeidad mortal i rosa donde el amor inventa su infinito?"

¿Es que podem dir d'aquest amor, com he hem dit d'aquesta poesia, que no és cap cosa inventada, sinó real, profundament humana. Veus i aventures que responen a realitats existencials. Fecundes eternals que trobem avui

un camí de comprensió en aquesta riera de paraules endutes per un vertigen i un ritme que permeteu l'expressió—encara admirablement amb el sentit d'aquestes paraules. L'èxit innegable del llibre de Salinas és degut principalment a la veritat del seu punt inicial. Diguem-ho: no es tracta de cap "manera", ni de cap sacrifici a la moda, sinó d'alguna cosa profunda i vàlida universalment.

Joan TEIXIDOR

Els llibres nous

"Història de Catalunya" (TRIA D'EPISODIS) per A. ROVIRA I VIRGILI Il·lustracions de JOSEP OBIOLS acolorides per J. JULIBERT (Ed. de "L'Ocell de Paper")

La presentació d'aquest llibre té un deliciós caràcter inatès. La colorina de les seves il·lustracions abundes és una festa per als ulls. Sovint les escenes prenen un colorit de reus populars. El dibuix, simplificat com cal per a posar-hi color, ha estat executat desitjant, per tal de donar la sensació de fer-ho a semblança de la imagerie popular. Sempre, però, encara documentalment en l'època o en el fet que representa.

Com la índex l'elaboració del subtítol, el llibre no és pas una història completa sinó una selecció d'episodis. Rovira i Virgili ha escollit una selecció de fets, d'institucions, de períodes històrics, que van des de l'art rupestre fins a la Catalunya autònoma. I els ha exposat o explicat amb l'estil cèntric característic de la seva prosa. Cada tema tractat apleixa el valor d'un quadre o d'una síntesi.

Es evident que l'autor no ha volgut fer literatura per a infants, amb la qual cosa ha obert assenyadament. Fer llibres per a nens és acostumar aquests a un gènere inferior; qualsevol obra amb un contingut viu, mentre empenyi amb els interessos intel·lectuals i sentimentals de l'infant, serà llegit amb gust per la majoria.

Rovira i Virgili ha fet un llibre normal. Potser en escriure's s'ha sentit més historiador que literat. Ho diem perquè en algun capítol potser li manca la volada més caldrà; la qual cosa donarà prou a l'autor en els seus escrits, com quan, per exemple, ens descriu palatges. Potser ha pensat que no convenia que l'estil fos altre colorit; que ja n'hi havia prou amb el pintat de les imatges. Amb tot i que la prosa és austera, els fets escollits són prou moquats per animar-la. Ultra que la iconografia intercalada subratlla magníficament els moments, les figures o els símbols a través dels temps i de les èpoques. Les imatges concentren l'atenció del lector en l'essencial de cada episodi.

Aquesta selecció de la Història de Catalunya, tan ben presentada, pel que hem dit ja es dedueix que el mateix és un llibre per a nens que per a grans. La seva presentació visual, inabundant per a un llibre de gran públic, farà per si sola una gran feina en les mans i que qui l'ha escrit i el llegit. Lector que l'entenci no el deixarà.

"L'Ocell de Paper" ha iniciat amb aquesta mena de publicacions una bella

empresa. Triar un historiador literat i un dibuixant artista perquè ens presentin les pàgines essencials de la nostra història no sols és fer obra cultural i patriòtica sinó també d'educació artística.

Pau VILA

ELS D'A. D. L. A. N.

Aquesta nit tindrà lloc la sessió de "Cinema 1912" a l'Íntim

Avui, a les deu del vespre, tindrà lloc la sessió de cinema retrospectiu "1912" organitzada pels avantguardistes — o rearguardistes — d'A. D. L. A. N. Tindrà lloc a l'Íntim; la sala serà perfumada amb violetes, d'època, i la música serà d'època també. Bertini, Manichelli, Salsitiano... Una bona sessió per als amadors de Cinema.

EL CORREU D'AVUI

★ **Centenari democràtic i liberal: LA PUBLICITAT** és el vostre diari i Mirador és el vostre setmanari. Els vostres llibres els trobareu a les col·leccions de la *Càtedra de la Història de Els Nostres Clàssics*, de les col·leccions "Proa", "La Revista", "Bartolomé", "Univers" i "Catalonia". Si voleu tenir el millor recull d'assajos, subscriviu-vos a la *Revista de Catalunya* (Taqueria, to).

★ **Normes biològiques.** — Avui es posarà a la venda el llibre de J. Oliver i Ferrer, "Normes biològiques d'Estructura Social". Estudia diversos aspectes de la vida general de l'individu i de la societat.

★ **"Redempció".** — El Pare Rafael de Matarró ha publicat un llibre titulat "Redempció", on descriu l'any de la redempció humana, representat en el misticisme de la Creu, símbol del Cristianisme.

★ **"La sala és plena".** — Avui també es posarà a la venda la caricatura en un acte de J. Roig i Rabentós. "La sala és plena", comedia que va ésser posada en escena per primera vegada al Casal del Metge, en la festa homenatge que es tribuà a l'autor el dia 25 de febrer propassat.

★ **Bulletí dels Museus d'Art.** — Acaba de publicar-se el número corresponent al mes de març del *Bulletí dels Museus d'Art de Barcelona*, el qual conté el següent sumari: "Dinaderies", per Miquel Utrillo; "Miquel Utrillo", per Carles Cerdà; "La col·lecció d'Instrument musicals antics de la senyora Oriana B. de Folch, Alouada als Museus d'Art", per Joanmiquel Folch i Torres; Principals interessos a la Biblioteca dels Museus durant l'any 1933.

★ **Josep Obiols inaugura** el dia 10 del corrent, a can Parés, la seva exposició tan esperada.

★ **Manuel Capdevila també inaugura**, a les galeries d'Art Syra una exposició de les obres pictòriques el mateix dia 10.

★ **Pere Amat exhibirà**, dintre de pocs dies, alguns treballs decoratius.

Un poble... (Ve de la primera pàgina)

En la seva pràctica, la missió de Salas, d'acompanyar a seguir carrers i places i menys les múltiples cases abandonades que ara ja no són més que pilotes de runa. En diuen que havien arribat a ésser prop de dos mil habitants i que ara només són nou-cents perquè els altres se n'havien hagut d'anar perquè s'haurien mort de fam. Els que queden s'han fet el propòsit de resistir tant com puguin, i tenen l'esperança que els poders públics no els deixaran pas abandonats per sempre més. Mentrestant, però, ja que les autoritats del país s'han desentès de Salas, Salas es desentén de les autoritats. Els seus habitants no paguen cap contribució, no tindran regidors, els xicots no aniran al servei i tots plegats no voldran cap contacte amb ningú que no els porti els plans del rec. Intento fer-los veure que aquesta tasca no és precisament la més indicada perquè els arrangin aquesta qüestió, ja que els poders públics no poden ni parlar amb una senyora que s'han col·locat al marge de la llei. No es deixen entèndre. Ells volen que la Generalitat obligi la Canadencia a complir el compromís moral que va contraure amb Salas. Provo de convèncer-los que si la Generalitat afuixava, un altre dia se sublevaria un altre poble, i després un altre i un altre, i que així semblaria Xauxa. No hi ha manera. Duen que ho tenen molt ben meditat, que no els fa por res i que ni els espanta la perspectiva que apuntó que qualsevol dia compareixeran a Salas uns quants guàrdies civils, i s'emportaran totes les autoritats que van abandonar els carrers. Dedueixo que el dia que vulguin agafar un salassenc, se n'hauran d'emportar tots nou-cents habitants. Aprofiten l'oportunitat per explicar-me una altra col·lecció d'heroicitats per l'estil d'aquella de les vint-i-dues parcel·les, i encara per si tots aquests precedents no em convençien, em fan notar que a fi de comptes tant és morir d'una bala al cervell com d'una pulmonia o d'infamació.

Per finalitzar parlo del decret del 10 de febrer de la Presidència de la Generalitat. Se'l saben de memòria i no falta qui diu de seguida que tot això és lletra morta i que contra el que a Barcelona ens pensem, l'afar no queda resolt ni molt menys. Confiem que aquest delegat del Conseller de Governació s'avorrirà perquè ningú no en farà cas. Si dicta un ban, l'imprimim, els salassencs no es prendran ni la molestia de llegir-lo. A part que a l'ajuntament no hi trobarà ni documents, ni papers, ni timbres, ni res. M'informo de la personalitat d'aquest delegat i resulta que és salassenc l'aprecien molt. És un senyor que viu a Tremp, però és fill de Salas i és molt ben vist de tothom. Opino que probablement el fet d'haver acceptat aquest càrrec li farà perdre les simpaties, i s'afanyen a dir-me que no, que d'aquí un quant temps encara se l'estimaràn més. Confidencialment afegeixen:

—Ja veurem com no trigarà a dimidir.

—Per què no podrà fer res?

—Més que per això per una altra cosa. Perquè és fill de Salas... i també vol el rec.

Xavier PICANYOL

El cas Albiñana

LA HUMANITAT

Recordo que a Catalunya hi ha un Govern que governa i que aplica la llei a tothom per igual.

"La democràcia catalana ha d'aplaudir aquesta enèrgica posició del govern autonòmic, disposat a mantenir sense contemplacions ni debilitats l'imperi de la llei per damunt de tots, vinguin d'on vinguin i siguin qui siguin. Quan són les extremes esquerres les que se'n separen, a Catalunya s'aplica la llei. Quan són les extremes dretes, a Catalunya s'aplica la llei. Quan són els capitans d'indústria o els dirigents de la F. A. I., a Catalunya s'aplica la llei. Contra la serena decisió del govern català no hi valdran ni l'estupidesa frenètica d'Albiñana ni la ceguesa insensata dels que pensen que el problema social del món pot resoldre's tancant les portes de les fàbriques o bé fabricant explosius."

Ha amb cordial satisfacció que remarquem aquesta severa política del govern de Catalunya autònoma. Una llei per a tots i l'exigència absoluta de sotmetre's a ella."

EL DILUVIO

Afirma que la impunitat parlamentària no pot emportar una facció:

"A un diputat que tal hace pueden serle reconocidos los privilegios todos de la inmunidad parlamentaria? Unas Cortes republicanas, pueden negar el procesamiento de un diputado que se prevale de la inmunidad para impunemente urdir conspiraciones contra la República?"

"Habrà en las Cortes quien de republicano se precie que emita voto contrario al procesamiento de Albiñana? Al que tal hiciere habría motivos sobrados para señalarle como cómplice de los fascistas."

Se nos dirá que la Cámara es soberana y como en su mayor parte hallase constituida por elementos de las derechas, nada de extraño será que su voto resulte favorable para Albiñana. Pero ¿qué confianza podrían entonces merecerse unas Cortes que se pusieran a favor de un fascista acusado de delito de conspiración contra la República?

Los diputados que semejante exceso cometieran bien merecido tendrían que se les calificara de facciosos. Y si por el voto de unas Cortes que deben ser republicanas quedase impune un conspirador fascista contra la República, habría llegado la ocasión de que el pueblo, en un justiciero arrebat de ira, disolviese a los traidores."

RENOVACION

Fina els terronçats, a Barcelona, es mostren adversaris dels monejos d'Albiñana. Així l'òrgan radical aprova l'actitud de les autoritats catalanes:

"Esto hay que suprimirlo de raíz. La justicia, la salud nacional, tan necesitada de quietud serena, no permiten la piedad en estos casos."

Se acabaron aquellos tiempos en que unos cuantos militarotes, constituidos en sindicatos armados, tenían intervenidos a los poderes públicos, al dictado a los ministros y acobardado a un rey que les pedía compasión para poder seguir en los

tiros de pichón y en los campos de polo.

Siempre fué el español propenso a las imitaciones, al mirar por encima de las fronteras. Los sombreros parisinos, las corbatas de un rey inglés, las especias farmacéuticas alemanas, eran una provisión constante en el campo inmenso de la cursilería. Con la marca exótica nos conformábamos."

Los paños de Tarrasa, con etiqueta inglesa, vistieron a miles de admiradores de la elegancia británica.

Pero nuestro país, en esta importación del "lascio", que en diversos puntos de Europa es una moda, tiene un inexorable aduanero en cada hombre liberal. El intento va a ser dolorosísimo, y anunciamos el fracaso por anticipado. Y podrá ocurrir que, cuando alguien nos levante la mano, aunque sea en tiempo de salud, no tengamos otro tiempo para dejarla caer."

DIARIO DE BARCELONA

El vell "Brusi", alegría i suport de penyes blanques, fa la defensa i elogi d'Albiñana:

"Y conocemos también, aun sin haber cambiado con él el saludo, al doctor Albiñana. Es un hombre bueno, honrado, leal, estridentemente patriota, pero que padeca el afán de la notoriedad, y que aún es la causa de que se haya ido quedando solo en la política, y especialmente en el Parlamento. Diríase que el señor Selvas, con su enorme torpeza al encarcelarlo, no ha tenido otro propósito que el de arrancarle de su soledad, haciendo cuanto ha podido para que el Parlamento español se ponga a su lado, y convirtiéndolo en "el hombre del día".

Desde luego no podía ser encarcelado, y menos del modo abominable que lo fué. Dando por bueno que el doctor Albiñana delinquiera (no nos proponemos discutirlo ahora), no podía pasarse con él a las vías de detención. Y no podía ser, porque el doctor Albiñana es diputado de la nación, y goza, por tanto, de inmunidad parlamentaria, la cual, como es sabido, le deja al margen de toda actuación de la autoridad en contra de él, en tanto el Parlamento no haya accedido a la demanda para la acción judicial. Y no se nos ocurre que Cataluña tiene ahora su Estatuto, porque esa inmunidad debe ser acotada lo mismo aquí que en el resto de la nación. Desconocer esto, sería ignorancia suprema; conocerlo, y obrar en sentido contrario, acusa insensatesa, o, cuando menos, atolondramiento. Quisiéramos ver cómo nos daba la razón (hasta el propio señor Santaló en el caso de que se le encarcelara, siendo, como es, diputado del Parlamento español, alegando que, como es catalán, no regía con él la ley general) establecido. Pues, bien: la directa impone la recíproca."

L'actitud del ministre de Finances

"L'Opinió" la combat d'una manera contundent:

"Si el tercer Govern Lerroux fos un Govern responsable, el senyor Marraco a hores d'ara ja no seria ministre, perquè s'hauria vist compellit a presentar la seva dimissió. Aquí no hi poden haver interpretacions personals de l'Estatut de Catalunya. Aquí hi ha una Constitució de la República que ha estat votada per les Corts Constituents i un Estatut aprovat també per elles, i el Govern de la República, estigué compost per les persones que siguin i tingui el color que tingui, té el deure d'acatar-los."

Suposem que el tercer Govern del senyor Lerroux no tardarà gaires dies a caure i que, per tant, potser no val la pena de demanar que el senyor Marraco sigui obligat a dimidir; però si aquest Govern durés més del que es compta, i tingués una agonia llarga, que sapiga des d'aquest moment que Catalunya, si no hi trenca les relacions oficialment, les hi trenca de fet, perquè mentre aquest senyor Marraco sigui ministre de Finances — després de dir, com ha dit, que l'autonomia de Catalunya ha d'interrompre la seva marxa fins que totes les "regions" espanyoles tinguin també l'ur autònoma —, nosaltres, amb un Govern en el qual sigui ministre aquest senyor, ja no hi podem mantenir cap mena de relació."

La catalanitat de Tortosa

L'Ajuntament de Tortosa ha acordat renunciar per sempre als títols "Fideltat i Exemplot" que la ciutat ostentava per esser el capdell de tots els catalans. VIDA TORTOSINA, un dels òrgans més fins i més sensibles del catalanisme tortosí, diu a propòsit d'aquest acord, en el qual tant han influït els seus homes:

"Estem satisfaits. A poc a poc veiem realitzats els nostres millors somnis de catalanisme. La nostra ciutat vibra intensament en la nova etapa que comença. I el ressò principal s'ou en les parets conventuals del Casal del poble. I les nostres oïdes, intensament, harmoniosament, se sentiren arruïlades per un agredolç col·loqui en honor a la nostra estimada ciutat, escarnida, calumniada i bafada en un sentiment tan íntim com fou el de la seva catalanitat quan les hostes del comte-due d'Oliveres, borbà a les ordres del malfet Felip IV, d'ingrata memòria.

Però, ah, que si aleshores els traïdors projectaren la seva ombra fàlida damunt les festes serenes dels nostres mairats, avui, també, pels àmbits del saló de sessions municipals, planava la veu sacral d'una tortosina, que, anomenant-se "els bons tortosins", volgueren recollir els títols guanyats per sang i traïdoria, que la Corporació municipal llençava de la seva història, perquè restés a la història per baldó d'aquells que no en saberen ésser fills honorats."

El nostre cor féu un rebot de rebellia, en escoltar la sornegosa veu d'un Conseller que defensava els fets que ara la Corporació municipal fa veu dels antics capdells del rei Pelegrí que restaven per evidenciar

Hoy crim. La representació dels nobles inobles a ultrança. Dels senyors que, amb llur traïdoria, requirien a l'esclavatge la nostra terra, malgrat l'èsser heroic del plorat Pau Claris. Però la realitat s'ha imposat. I el nostre Ajuntament, català i catalanista, ha fet justícia renunciant al manteniment d'una titolació deshonrosa. Que els reculli aquell qui encarni aquella traïdoria."

València pels Estatuts

La qüestió breu plantejada al Congrés per dificultar la marxa normal de l'Estatut base permet a EL CASI, de València, de fer la següent afirmació:

"Per primera vegada en més de cent anys, tota la representació del País Valencià — Castelló i Alacant compresos, naturalment — han votat contra les velleïtats unitàries i assimilationistes de la "moneta". Per primera vegada el País Valencià ha donat ensenya de cara a tot Espanya, d'ésser alguna cosa més que un trist conglomeraat de "provincies"; per primera vegada, solemnement, la nostra terra ha acusat la seva personalitat inconfusible, la seva voluntat d'ésser ella mateixa, lliure de la tutela dels partits generals. Ni cal dir com destaquem aquest fet amb patriòtic orgull. D'ara en avant, si com creiem es persisteix en aquella actitud, nosaltres, valencianistes insubornables, creurem que tenen en llurs mans la direcció política de València. Heus ací el fet que no volguérem que transcendís com una anecdota sense importància. Per una acció totalitària, que domini les lluites de banderilles, causa de la nostra decadència nacional, nosaltres destaquem l'actuació d'aquella partits."

Aquesta llenguatge i aquestes actituds permeten de comprovar el ràpid avanç que en poc temps han fet les ides autonomistes a Espanya.

Les dretes ja ataquen el Govern

EL DEBATE diu que el primer acte del nou Govern ha estat una claudicació. Al·ludeix a l'acord d'obligar els patrons madrilenys a que liquin la darrera setmana de treball, segons les demandes fetes pels sindicats obrers. En canvi—diu—no ha demanat comptes a ningú del manifest firmat pels estudiants d'edificació:

"Pues la desigualdad de trato que da a hechos semejantes puede inducir a alguien a creer que la energía desplegada para con los patronos, más que en un impulso de justicia, nace del deseo de quitarse de delante ese conflicto violento con que los Sindicatos amenazan. Y si se une a esto la falta de castigo para el proceder ilegal de tales Sindicatos, se podrá ver en este primer acuerdo del nuevo Gobierno algo muy semejante a una claudicación."

No basta que no lo sea. No puede ni siquiera parecerlo. De complicancias y debilidades del Poder se nutre la anarquía. Y cuando asoman en el horizonte político del país turbulencias sociales como las que se anuncian para la próxima semana — huelgas en los periódicos y en la metalurgia —, mostrar flaqueza ante la primera rebeldía es dar el triunfo a las demás."

Avui trobareu la INFORMACIÓ D'ESPORTS a la pàgina 10

EXPOSICIONS D'ART

GALERIES LAIETANES

CORTS CATALANES, 913
Exposició-venda d'una important partida de quadres de la col·lecció Grimaldi
ODES MIBALDO Pintura
M. PISAN
Fins al 16 del corrent

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 24
IU PASQUAL
Fins al 9 de l'actual

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 86
Hobles i objectes d'art
ALBERT RAPOLO
Fins al 9 de març

SYRA

DIPUTACIÓ, 282 - Telèfon 18710
Art i ornamentació
ROVIRA SOLER Pintura
PIJAR PLANER Pintura i dissenys
Fins al 10 de març

SALA PARES

PETITOL, 8
R. CONYES CASQUOTES Pintura
RAMON DE CAMPANYA Pintura
Exposició de pintura catalana
Fins al 9 de març

SALA GASPAR

CORRELL DE GENT, 804 - Tel. 18204
Pintures, dibuixos, litografia, gravats, gravats i litografia
RAFAEL ESTRELLA Aquarelles
Fins al 9 de l'actual

GALERIES VALENCIANO

PLAZA MAYOR, 30
BARRIO DE SAN VICENTE
Fins al 23 de març

XOCOLATA

Amattler

OLIVER

LA QUE TE MES VITAMINES

EL MON DE LES ESPECTACLES

EL CINEMA

LES ESTRENES

"El hombre invisible"

Tivoli Universal

Film inspirat en la novel·la d'H. G. Wells, adaptada per R. C. Sheriff, realitzat per James Whale; productor, Carl Laemmle, Jr.; i fotògraf, Arthur Edson, amb el següent repartiment: Griffin, l'home invisible, Claude Rains, Flora Crowley, Gloria Stuart, Doctor Kemp, William Harrigan, Doctor Cranley, Henry Travers, Mrs. Hall, Una O'Connor, Mr. Hall, Forrester Harvey, Cep de policia, Holmes Herbert, Detective, Dudley Digges, Inspector Lane, Donald Stuart, Miller, Merle Tottenham, Inspector Bird, Harry Stubbs, Jaffers, E. C. Clive.

L'home, que en el camp de les seves activitats materials té unes facultats tan migrades, subjectes sempre a una sèrie de lleis que no pot eludir, procura, sempre que pot, evadir-se per la finestra oberta de la imaginació, creant-se un món al seu caprici i viure-hi una vida lliure de tota coerció. Però així com en altres temps hom es llançava a un meravellós sense control, i hom se'n contentava, avui volem que aquest meravellós sigui, en aparença almenys, lògicament possible. Necessitem una plataforma sòlida damunt la qual edificar. No ens preocupem del que hi ha a sota, per aguantar-la, però ens agrada la meravella muntada a l'aire que és la màgia. Naturalment que sota aquesta plataforma sòlida hi ha solismes i lleis falses, però com la plataforma del damunt és resistent, ens hi sentim segurs.

Aquesta és la causa principal de l'èxit de la novel·la anomenada fantàstica, almenys de la bona, i no hi ha dubte que H. G. Wells és dels millors novel·listes del gènere. Wells s'imagina que passaria si tal llei de la naturalesa fos modificada per qualsevol agent, i damunt de la hipòtesi hi basteix un cas particular, basant-se, des d'aquell punt en que nega al món un dels seus suports científics, en tots els altres, com si en fossin independents. És a dir, que les obres de fantasia científica de Wells, com les altres del gènere, serien perfectament normals si no ens manqués una peça; però des del moment que la tinguéssim, deixarien de funcionar.

Ara bé: quan una obra d'aquest gènere es vol portar a la realitat, i el cinema és una realitat dels ulls i per les orelles, hom es troba que aquesta petita peça que tan fàcilment s'havia suprimit en el llibre, comença de moure's, d'intervenir arreu i de paralitzar tota la màquina. I cal aleshores un altre esforç d'imaginació, però d'una altra mena d'imaginació més activa, per eliminar l'acció d'aquell element perturbador que en comptes de la il·lusió ens portaria constantment a la realitat. Cal

Metropol

AVUI
dues estrenes

Cinamond Film
presenta

Una nova demostració de la gràcia i simpatia de la inimitable nineta del lleng francès
(Dialogada en francès)

EL DEDO ACUSADOR

Un drama d'un interès mai no igualat, per tres grans estrelles:

Fay Wray
Richard Barthelmess
i Clark Gable

crear un món en el qual manqui aquella peça i, per fer-ho, cal afegir-hi moltes perquè tot plegat s'aguanti. La descripció d'un home invisible, dels seus moviments i les seves reaccions davant la vida és cosa de pura imaginació. Fer visible aquesta acció a través de la fotografia comença per presentar una sèrie de dificultats que deriven de la naturalesa mecànica del procediment.

Un home invisible comença per ésser absolutament transparent. Això, evidentment, podria facilitar la tasca de presentar-lo perquè és limitaria a donar únicament les reaccions dels objectes visibles de l'acció. Però en l'obra de Wells no són pas els altres els principals actors, sinó l'home invisible mateix. I aleshores cal que, ultra l'expressió dels altres personatges, hom vegi el que fa, els objectes que mou un personatge que no es veu. Però això seria molt poca cosa: es reduiria a uns quants trucs d'il·lusionisme que no interessarien a les nombroses persones que haguessin llegit la novel·la; donaria solament la sensació d'una presència i la realització no presentaria altra dificultat que la que ofereix qualsevol altre film de misteri. La novel·la, però, ens presenta el personatge adoptant una visibilitat manllevada als vestits. Ens l'explica embenant-se el cap perquè se li vegi, despullant-se per desaparèixer a mesura que es va traient els vestits i esdevinent transparent per parts. I ahi hi ha la principal dificultat perquè si a l'objectiu se li havia fet impressionar les coses més difícils, encara no s'havia aconseguit que deixés d'impressionar en blanc o en negre allò que tenia al davant. La sobreimpressió, els tons negres, les màscares davant l'objectiu, ens han donat meravelles que ja daten d'any. Hem vist aparèixer i desaparèixer personatges i tornar-se transparents. Però s'hi tornaven tots ells; no per parts, que és el que calia amb l'home de Wells. I quin procediment ha estat emprat? Possiblement d'ací a poc temps ens serà revelat. És un fet evident que la màgia no hi ha intervingut per res. Cal admetre, doncs, que es tracta simplement d'un procediment tècnic. I com és possible, per exemple, fer desaparèixer el cap, les mans, les cames del personatge, mantenint visible el pijama, o la basa, o la camisa? Si es tractés de dibuixos animats, la cosa seria facilíssima. Si cada quadre del film es pogués ampliar suficientment per retallar les parts desaparegudes i fent aparèixer el que fora la fotografia del que hi havia al darrere en una foto del fons i fotografiant el conjunt, quadre per quadre, com en els films de dibuixos, no hi hauria tampoc altra dificultat que la paciència enorme i les que presentaria el perfeccionament de la tècnica.

El que si podem dir és que, sigui quin sigui el procediment emprat, els resultats són meravellosos i que quan hom veu Griffin desmenant-se el cap — un cap sense cap —, o bé accionant sense mans ni cap, i agitant objectes, hom ja no es pregunta res i accepta per acceptar el fet insolent com la cosa més natural del món, com la cosa més sobrenatural del món i fins el fet de la possibilitat de fer-se invisible. I no obstant és precisament a la mateixa base de la idea que es troba la seva falla, perquè, lluny de poder fer res un home invisible, seria l'esser més desvolgut del món perquè començaria per ésser completament orb, ja que, essent l'ull una cambra fosca, ço que suposa unes parets opaques, en tornar-se transparents impossibilitarien la formació de les imatges damunt la retina i tota visió del món exterior.

Per a l'home invisible, tan invisible seria ell com tot el que el voltaria. El film, si no segueix pas a pas l'obra de Wells, ja que se suposa que en un film per al públic ha d'haver-hi una noia bella i amor i a la novel·la no hi és, en segueix perfectament la idea i l'humor, i no és d'estranyar que el mateix autor hagi acceptat les modificacions que hi ha fet l'escenarista.

Però el millor de tot, ja ho hem dit, és la tècnica de la realització portada a cap per James Whale i el fotògraf Arthur Edson. Cal elogiar també la tasca (dirigida de submissió) del protagonista Claude Rains, més que per res per l'abnegació que representa no deixar-se veure la cara fins a la darrera escena, i encara més, i la interpretació d'Una O'Connor, la muller de l'hostaler d'Iping.

Un film que és una meravella tècnica i en el qual les escenes més truculentes vénen sempre compensades amb detalls d'humor de la millor escola britànica.

A. FERRAN

LES ESTRENES D'AVUI

"LA HIJA DEL REGIMIENTO"

Un nou film d'Any Ondra, produït per Carl Lamac; a jutjar pel títol, la productora està integrada per Any Ondra i el seu director.

Any Ondra, en aquesta nova comèdia musical, ens dona un film animat per l'estil dels que hem vist. Pierre Richard-Willm completa el repartiment.

A. Abella és autor de la versió espanyola d'aquest film, distribuït per Cinamond Film, que avui s'estrena al Cinema Metropol.

"EL DEDO ACUSADOR"

Film dirigit per Francis Dillon, que forma part del nou programa del Metropol.

En el repartiment trobem Richard Barthelmess, del qual cal recordar "L'esquadra de la fúria", un ex-

cellent film d'aviació, d'Howard Hawks Fay Wray, que hem vist en dos films de terror, "Els crims del museu" i "King-Kong", Clark Gable, conegut galant, del qual recordem "Vol nocturn", "Susan Lenox", etc... L'actuació d'aquests artistes en els films que hem anomenat ens és la garantia de la pel·lícula que avui s'estrena.

"RAID BALBO"

Del nou programa que avui s'estrena al Publi Cinema cal remarcar un reportatge complet aconseguit per "Movietone Fox", que ens mostra les diverses etapes del raid Orbatello-Chicago.

Aquest document va comentat en espanyol.

D'UN FILM A L'ALTRE

★ Avui tindrà lloc a l'Intim Cinema la sessió "Cinematògraf 1912". Francesca Bertini, Pina Menichelli, Gustavo Serena i "Salustiano".

Hi ha un veritable interès per conèixer aquesta sessió presentada pels elements del grup A. D. L. A. N. Alexandre Vilalta dirigirà les il·lustracions musicals.

★ Edwige Feuillère, que podem veure en "Matrícula 33", fou contractada per la Comedia Française tot just sortint del Conservatori, després d'un primer premi de comèdia. És una de les joves artistes més preparades per a l'escena com també per a la pantalla com ho demostra en "Topaze", "El rey Pausole", "Une petite femme dans le train", etc.

Edwige Feuillère, francesa, és d'origen italià pel seu pare; la seva infància transcorregué a Pàdua, Milà i Fiesole. Molt jove encara va anar a França on va tenir la idea de fer teatre i entrà al Conservatori, a pesar de l'oposició de la família. Mentre ella seguia els estudis sota el nom de Cora Lynn, interpretà en diverses escenes parisenques obtenint el seu primer premi de comèdia en "La parisienne", que interpretà molt sovint a la Comedia Française. M. Fred Bacos la contractà per a la primera paper d'espia en "Matrícula 33". És la primera vegada que Edwige Feuillère interpreta un paper d'espia.

★ Keene Thompson, conegut argentista, és amic personal de Jack Holt, i per molt temps considerà l'accidentada vida del detectiu molt digna de portar-la al llenc. Jo Ewerling, al qual es reconeix gran habilitat com a escriptor de diàleg, feu la composició cinematogràfica de "Tú seràs mia". A Jo Ewerling se li deuen els llibrets de "Dirigible", "La mujer milagrosa", "La jaula de oro" i "Amor prohibido", totes de reconegut mèrit.

Irving Cummings, al qual els aficionats al cinema recorden com a director de "El abogado defensor", "La dama del club nocturn", ha dirigit "Tú seràs mia", en el qual apareix una nova artista, Lilian Miles, la tasca de la qual en aquesta primera pel·lícula li ha valgut ésser inclosa entre les "estrelletes futures", "Baby Stars", elegides per l'Associació periodística Wantas.

La resta de l'elenco són Walter Connolly, favorit del teatre novaiorquí, Gavin Gordon, Arthur Vinton, Jack la Rue i altres artistes.

★ Una estrella francesa, elegant i plena d'impuls és Marie Glory. El seu art espontani és un plaer per als ulls. Marie Glory té una carrera en el llenc ja llarga, i cal recordar entre les seves pel·lícules "La loca aventura", "Tú seràs duquesa", "Monsieur, madame y Bibi", "La taquimeca", etc.

★ Raimu, còmic marsellès, ha triomfat en teatres, music-halls i cabarets. El cinema ha portat el seu nom als quatre punts cardinals de l'univers. Aquest meridional displentat posseïx al llenc un llenguatge xirri. Recordem Raimu en "Le blanc et le noir", "La chocalatería", "Marius", "Las alegrías del batallón", "Teodoro y C.", i "Mam'zelle Nitouche". Ara Raimu acaba de superar-se ell mateix en el paper de Carlemany que presentarà Selecciones Filmófon.

★ Kay Francis pertany a una família en la qual quasi tots els seus membres es dedicaren al teatre. Després d'un programa d'assaigs artístics amb la companyia de Stuart Walker, obtingué assenyalats triomfs a les taules dels teatres novaiorquins amb la interpretació dels seus papers en les obres següents: "Venus", "Elmer el Grande" i "Crimen". Debutà en el camp de les activitats sonores al llenc amb Walter Huston, amb el qual reapareix de nou en "Tempestad al amanecer", film que es desenrotlla als Balcans, i està basat en una obra original de Sandor Hunyady, adaptada al llenc per Bertram Millhauser.

★ Una nova socorrida, la City Films, prepara, en comú amb la Hunnia Filmfabrik, de Budapest, "Les Rapadós hongareses", film inspirat en la vida de Franz Liszt. Els interiors es rodaran a Budapest i els exteriors a Viena, Presburg, París, Londres, Varsovia, Roma i Bayreuth. Hi haurà dues versions.

★ Lowell Sherman dirigirà per la Universal un film històric, "Elizabeth and Mary", a obrir la reina Isabel d'An-

URQUINAONA

DIVENDRES, ESTRENA

Cap dels dos és complement de l'altre

Dos films d'una atracció autèntica

Adquiriu les vostres localitats amb anticipació per a aquesta grandiosa estrena

Avui i demà, darreres projeccions

Tempestad al amanecer per

Kay Francis - Nils Asther

glaterra i Maria Stuart, d'Escòcia. Sherman hi interpretarà, demés, el paper de Douglas el Negre. Mrs. Leslie Carter serà la reina Isabel i Margaret Sullivan, Maria Stuart.

★ Per primera vegada Harold Lloyd cantarà, per al cinema, sonor almenys. Al llenc de fer-ho cada dia.

En el film "Caks Paw" (l'urpa, del gat) hi oïrem una cançó titulada "I am just that way", original de Roy Turk i Henry Ask.

Molt aviat al

CAPITOL

el Testamento de

Rey Mabuse

Un film al·lucinant

★ La Columbia ha desistit de rodar el film soviètic "La Placa Roja", a causa de les desavinences entre les exigències del govern rus i les idees artístiques del director Lewis Milestone.

★ El pròxim film de Charles Laughton per a la Paramount serà "El Príncipe de les Tenebres".

★ A conseqüència de diferències entre el boxador Max Baer i la Paramount, aquest no serà ja la parella de Mae West en el film "It ain't no sin" (Això no és pecat).

★ Fernando Cortés, l'interpret de la pel·lícula en curs de realització a Madrid, "Doña Francisquita", la qual li ha proporcionat, gràcies a la seva brillant actuació, un nou contracte en un film nacional tan aviat com s'acabi "Doña Francisquita". No fa molt llegírem que és possible veiem en un teatre del Paral·lel junt amb la seva muller, Mapy Cortés, en una revista que s'està preparant.

★ Charles Laughton tindrà el paper de protagonista en "La Pimpinella Escarlata", tret de la coneguda novel·la de la baronesa d'Orcey, dirigit per Alexandre Korda per a la London Film. Hom recordarà un film mut del mateix argument projectat amb èxit al Tivoli en temps del cinema mut.

★ El primer film de Maurice Chevalier per la London Film serà "The Marshal" l'acció del qual passa en temps de Napoleó I.

★ El premi d'interpretació, que tants revolts produeix cada any als Estats Units i que tantes ansies desperta, es concedí per primera vegada l'any 1929, en fundar-se, a Los Angeles, l'Acadèmia de Motion Pictures Arts and Sciences, agrupació integrada pels més prestigiosos artistes i directores de Califòrnia.

Aquesta acadèmia es fundà l'any 1928, i l'any següent discerní el primer premi d'interpretació de 1929 a Emil Jannings. L'any 1930 fou atorgat a Bette Davis, i el 1931 a George Arliss i John Barrymore respectivament.

L'any 1932, amb motiu d'haver-hi tants actors excel·lents, la competició resultà més renyida que mai, i la labor del Jurat fou en extrem aclaparadora. Per fi tots convingueren a concedir el premi a Fredric March, per la seva actuació en "L'home i el monstre".

Per si aquesta distinció no fos prou se li atorgà el títol de "Rei del Cinema amb motiu del plebiscit que una de les revistes cinematogràfiques efectuà anualment.

★ "El Abogado", un film Universal que actualment és projectat a Londres amb gran èxit, és interpretat per John Barrymore, Bobé Daniels, Boris Kenyon, etc.

★ Adrian, és el conegut creador de modes de la M. G. M. que ha dibuixat els vestits i colls que Greta Garbo usa en el seu nou film "Reina Cristina", els colls que porta en aquesta pel·lícula la "vedette" sueca causaran sensació en el món elegant i no estranyaríem que es possessin de moda de la mateixa manera que s'hi posa el pentinat que porta aquesta vedette cada vegada que ens arriba un film.

★ Tea von Harbou, l'escriptora a la qual el cinema alemany deu els millors arguments, és l'ex-esposa de Fritz Lang, l'últim film del qual, "El testament del Dr. Mabuse", serà conegut aviat a Barcelona. A aquesta escriptora es deuen els escenaris dels següents films: El doctor Mabuse, Els Nibelungs, Attila, Metrópolis, Spione, "La mujer en la Luna", "M" (Un asesino entre nosotros), "El primer derecho de un hijo" i per últim, "El testament del Dr. Mabuse", un estudi complet sobre un cas crimino-lògic, del qual Fritz Lang ha tret la base per a realitzar una pel·lícula truca-

lenta.

★ En "Su última pelea", Douglas Fairbanks (J. R.) té de "partenaire" Loretta Young, la jove estrella de la pantalla, en un paper de granjera experta i de dona del camp ingenua, que es desviu per la felicitat dels altres sense pensar en la pròpia. Aline McMahon completa el "trío" d'aquest repartiment tan ben escollit pels directores de Warner Bros i First National.

★ Sabem que Irusta, Fugazot i Demare estan preparant un segon film que portarà per títol "Aves sin rumbo". Han estat diversos dies junt amb Antoni Gracián, autor i director de "Bolíche" i d'aquesta nova pel·lícula, cerant la protagonista que els acompanyi en el repartiment. Després d'un laboratori i extens examen, s'ha acordat confiar aquest paper a Trini Moreno, artista completament desconeguda en el cinema, que canta i balla perfectament i posseïx una joventut autèntica, que en el llenc és condició d'un valor inestimable. Aclarida l'incògnita dels Estudis, Gracián ja ha efectuat els primers assaigs en els de l'Orpheu Films de Montjuïc. Meyler Films, que ha adquirit els drets de distribució de la pel·lícula, confia en l'èxit que assolirà a tot arreu.

★ Fernando Cortés, l'interpret de la pel·lícula en curs de realització a Madrid, "Doña Francisquita", la qual li ha proporcionat, gràcies a la seva brillant actuació, un nou contracte en un film nacional tan aviat com s'acabi "Doña Francisquita". No fa molt llegírem que és possible veiem en un teatre del Paral·lel junt amb la seva muller, Mapy Cortés, en una revista que s'està preparant.

★ Charles Laughton tindrà el paper de protagonista en "La Pimpinella Escarlata", tret de la coneguda novel·la de la baronesa d'Orcey, dirigit per Alexandre Korda per a la London Film. Hom recordarà un film mut del mateix argument projectat amb èxit al Tivoli en temps del cinema mut.

★ El primer film de Maurice Chevalier per la London Film serà "The Marshal" l'acció del qual passa en temps de Napoleó I.

★ El premi d'interpretació, que tants revolts produeix cada any als Estats Units i que tantes ansies desperta, es concedí per primera vegada l'any 1929, en fundar-se, a Los Angeles, l'Acadèmia de Motion Pictures Arts and Sciences, agrupació integrada pels més prestigiosos artistes i directores de Califòrnia.

Aquesta acadèmia es fundà l'any 1928, i l'any següent discerní el primer premi d'interpretació de 1929 a Emil Jannings. L'any 1930 fou atorgat a Bette Davis, i el 1931 a George Arliss i John Barrymore respectivament.

L'any 1932, amb motiu d'haver-hi tants actors excel·lents, la competició resultà més renyida que mai, i la labor del Jurat fou en extrem aclaparadora. Per fi tots convingueren a concedir el premi a Fredric March, per la seva actuació en "L'home i el monstre".

Per si aquesta distinció no fos prou se li atorgà el títol de "Rei del Cinema amb motiu del plebiscit que una de les revistes cinematogràfiques efectuà anualment.

★ "El Abogado", un film Universal que actualment és projectat a Londres amb gran èxit, és interpretat per John Barrymore, Bobé Daniels, Boris Kenyon, etc.

★ Adrian, és el conegut creador de modes de la M. G. M. que ha dibuixat els vestits i colls que Greta Garbo usa en el seu nou film "Reina Cristina", els colls que porta en aquesta pel·lícula la "vedette" sueca causaran sensació en el món elegant i no estranyaríem que es possessin de moda de la mateixa manera que s'hi posa el pentinat que porta aquesta vedette cada vegada que ens arriba un film.

★ Tea von Harbou, l'escriptora a la qual el cinema alemany deu els millors arguments, és l'ex-esposa de Fritz Lang, l'últim film del qual, "El testament del Dr. Mabuse", serà conegut aviat a Barcelona. A aquesta escriptora es deuen els escenaris dels següents films: El doctor Mabuse, Els Nibelungs, Attila, Metrópolis, Spione, "La mujer en la Luna", "M" (Un asesino entre nosotros), "El primer derecho de un hijo" i per últim, "El testament del Dr. Mabuse", un estudi complet sobre un cas crimino-lògic, del qual Fritz Lang ha tret la base per a realitzar una pel·lícula truca-

lenta.

★ En "Su última pelea", Douglas Fairbanks (J. R.) té de "partenaire" Loretta Young, la jove estrella de la pantalla, en un paper de granjera experta i de dona del camp ingenua, que es desviu per la felicitat dels altres sense pensar en la pròpia. Aline McMahon completa el "trío" d'aquest repartiment tan ben escollit pels directores de Warner Bros i First National.

★ Sabem que Irusta, Fugazot i Demare estan preparant un segon film que portarà per títol "Aves sin rumbo". Han estat diversos dies junt amb Antoni Gracián, autor i director de "Bolíche" i d'aquesta nova pel·lícula, cerant la protagonista que els acompanyi en el repartiment. Després d'un laboratori i extens examen, s'ha acordat confiar aquest paper a Trini Moreno, artista completament desconeguda en el cinema, que canta i balla perfectament i posseïx una joventut autèntica, que en el llenc és condició d'un valor inestimable. Aclarida l'incògnita dels Estudis, Gracián ja ha efectuat els primers assaigs en els de l'Orpheu Films de Montjuïc. Meyler Films, que ha adquirit els drets de distribució de la pel·lícula, confia en l'èxit que assolirà a tot arreu.

★ Fernando Cortés, l'interpret de la pel·lícula en curs de realització a Madrid, "Doña Francisquita", la qual li ha proporcionat, gràcies a la seva brillant actuació, un nou contracte en un film nacional tan aviat com s'acabi "Doña Francisquita". No fa molt llegírem que és possible veiem en un teatre del Paral·lel junt amb la seva muller, Mapy Cortés, en una revista que s'està preparant.

★ Charles Laughton tindrà el paper de protagonista en "La Pimpinella Escarlata", tret de la coneguda novel·la de la baronesa d'Orcey, dirigit per Alexandre Korda per a la London Film. Hom recordarà un film mut del mateix argument projectat amb èxit al Tivoli en temps del cinema mut.

★ El primer film de Maurice Chevalier per la London Film serà "The Marshal" l'acció del qual passa en temps de Napoleó I.

★ El premi d'interpretació, que tants revolts produeix cada any als Estats Units i que tantes ansies desperta, es concedí per primera vegada l'any 1929, en fundar-se, a Los Angeles, l'Acadèmia de Motion Pictures Arts and Sciences, agrupació integrada pels més prestigiosos artistes i directores de Califòrnia.

Aquesta acadèmia es fundà l'any 1928, i l'any següent discerní el primer premi d'interpretació de 1929 a Emil Jannings. L'any 1930 fou atorgat a Bette Davis, i el 1931 a George Arliss i John Barrymore respectivament.

L'any 1932, amb motiu d'haver-hi tants actors excel·lents, la competició resultà més renyida que mai, i la labor del Jurat fou en extrem aclaparadora. Per fi tots convingueren a concedir el premi a Fredric March, per la seva actuació en "L'home i el monstre".

Per si aquesta distinció no fos prou se li atorgà el títol de "Rei del Cinema amb motiu del plebiscit que una de les revistes cinematogràfiques efectuà anualment.

★ "El Abogado", un film Universal que actualment és projectat a Londres amb gran èxit, és interpretat per John Barrymore, Bobé Daniels, Boris Kenyon, etc.

★ Adrian, és el conegut creador de modes de la M. G. M. que ha dibuixat els vestits i colls que Greta Garbo usa en el seu nou film "Reina Cristina", els colls que porta en aquesta pel·lícula la "vedette" sueca causaran sensació en el món elegant i no estranyaríem que es possessin de moda de la mateixa manera que s'hi posa el pentinat que porta aquesta vedette cada vegada que ens arriba un film.

★ Tea von Harbou, l'escriptora a la qual el cinema alemany deu els millors arguments, és l'ex-esposa de Fritz Lang, l'últim film del qual, "El testament del Dr. Mabuse", serà conegut aviat a Barcelona. A aquesta escriptora es deuen els escenaris dels següents films: El doctor Mabuse, Els Nibelungs, Attila, Metrópolis, Spione, "La mujer en la Luna", "M" (Un asesino entre nosotros), "El primer derecho de un hijo" i per últim, "El testament del Dr. Mabuse", un estudi complet sobre un cas crimino-lògic, del qual Fritz Lang ha tret la base per a realitzar una pel·lícula truca-

lenta.

★ En "Su última pelea", Douglas Fairbanks (J. R.) té de "partenaire" Loretta Young, la jove estrella de la pantalla, en un paper de granjera experta i de dona del camp ingenua, que es desviu per la felicitat dels altres sense pensar en la pròpia. Aline McMahon completa el "trío" d'aquest repartiment tan ben escollit pels directores de Warner Bros i First National.

★ Sabem que Irusta, Fugazot i Demare estan preparant un segon film que portarà per títol "Aves sin rumbo". Han estat diversos dies junt amb Antoni Gracián, autor i director de "Bolíche" i d'aquesta nova pel·lícula, cerant la protagonista que els acompanyi en el repartiment. Després d'un laboratori i extens examen, s'ha acordat confiar aquest paper a Trini Moreno, artista completament desconeguda en el cinema, que canta i balla perfectament i posseïx una joventut autèntica, que en el llenc és condició d'un valor inestimable. Aclarida l'incògnita dels Estudis, Gracián ja ha efectuat els primers assaigs en els de l'Orpheu Films de Montjuïc. Meyler Films, que ha adquirit els drets de distribució de la pel·lícula, confia en l'èxit que assolirà a tot arreu.

★ Fernando Cortés, l'interpret de la pel·lícula en curs de realització a Madrid, "Doña Francisquita", la qual li ha proporcionat, gràcies a la seva brillant actuació, un nou contracte en un film nacional tan aviat com s'acabi "Doña Francisquita". No fa molt llegírem que és possible veiem en un teatre del Paral·lel junt amb la seva muller, Mapy Cortés, en una revista que s'està preparant.

★ Charles Laughton tindrà el paper de protagonista en "La Pimpinella Escarlata", tret de la coneguda novel·la de la baronesa d'Orcey, dirigit per Alexandre Korda per a la London Film. Hom recordarà un film mut del mateix argument projectat amb èxit al Tivoli en temps del cinema mut.

★ El primer film de Maurice Chevalier per la London Film serà "The Marshal" l'acció del qual passa en temps de Napoleó I.

★ El premi d'interpretació, que tants revolts produeix cada any als Estats Units i que tantes ansies desperta, es concedí per primera vegada l'any 1929, en fundar-se, a Los Angeles, l'Acadèmia de Motion Pictures Arts and Sciences, agrupació integrada pels més prestigiosos artistes i directores de Califòrnia.

Aquesta acadèmia es fundà l'any 1928, i l'any següent discerní el primer premi d'interpretació de 1929 a Emil Jannings. L'any 1930 fou atorgat a Bette Davis, i el 1931 a George Arliss i John Barrymore respectivament.

L'any 1932, amb motiu d'haver-hi tants actors excel·lents, la competició resultà més renyida que mai, i la labor del Jurat fou en extrem aclaparadora. Per fi tots convingueren a concedir el premi a Fredric March, per la seva actuació en "L'home i el monstre".

Per si aquesta distinció no fos prou se li atorgà el títol de "Rei del Cinema amb motiu del plebiscit que una de les revistes cinematogràfiques efectuà anualment.

★ "El Abogado", un film Universal que actualment és projectat a Londres amb gran èxit, és interpretat per John Barrymore, Bobé Daniels, Boris Kenyon, etc.

★ Adrian, és el conegut creador de modes de la M. G. M. que ha dibuixat els vestits i colls que Greta Garbo usa en el seu nou film "Reina Cristina", els colls que porta en aquesta pel·lícula la "vedette" sueca causaran sensació en el món elegant i no estrany

cions que se li feien, la referent al pagament de les hores extraordinàries el havia disposat ja el que calia per al dit pagament quan li fou notificada l'existència del problema, i respecte de l'altra qüestió que es referia als cotxes ambulants ja s'havia anticipat a ella declarant la inhumanitat i la vergonya que significava l'estat d'alguns cotxes postals, per la qual cosa havia previst la seva substitució.

Parla després del Codi de sancions del Sindicat, que és un Codi impunitiu en el qual s'estableixen severíssimes repressió i breus suspensions de càrrec i sou per als delictes més greus. Per últim, es refereix als membres de la Comissió de destins que es negaven a actuar en llurs càrrecs. Davant l'abandonament d'aquestes obligacions ell no podia destituir-los ni substituir-los perquè eren nomenats per votació, i aleshores hagué d'acudir a un precedent del temps del senyor Martínez Barrio, que fou la suspensió de l'actuació de la Comissió de destins fins que es dicti el reglament per a la seva actuació.

Adverteix, a més, que amb aquestes mesures el no creu haver resolt el problema del ministeri de Comunicacions, que és molt més ampli i necessita mesures molt més àmplies per restablir l'autoritat del poder públic a Correns.

(Grans aplaudiments en els diputats radicals i en les dretes, que es posen a peu dret per aplaudir el ministre.)

Se suspèn el debat, i s'aixeca la sessió a les nou del vespre.

PELS PASSADISSOS

REUNIO DE LA COMISSIO DE PRESSUPOSTOS

Aquest matí s'ha reunit la Comissió de Pressupostos, presidint el senyor Just Villanueva. Ho ha estat escassament mitja hora, perquè s'ha considerat que no procedia deliberar fins que es rebien totes les memòries dels diferents departaments i es conegués el criteri del Govern, respecte als projectes llegits pel senyor Lara, i se suposa que en el Consell de Ministres que se celebraria es fixaria la posició del Govern sobre ells.

LA MINORIA RADICAL

També s'ha reunit la minoria radical. S'ha tractat de l'organització de la Secretaria política de la minoria.

A pesar dels esforços dels periodistes per conèixer detalls, els reunits s'han mostrat reservadíssims.

REUNIO DE LA MINORIA SOCIALISTA I MANIFESTACIONS DEL SR. LARGO CABALLERO

S'ha reunit la minoria socialista, i l'ha presidida el senyor Largo Caballero. Ha acabat a tres quarts d'una. Interrogat Largo Caballero, ha dit que havien nomenat el senyor Prieto en substitució de Jiménez Asúa a la Comissió d'Estatuts, davant la impossibilitat de poder acudir a aquestes sessions. S'ha acordat quedar a l'expectativa del que succeeixi aquesta tarda al saló de sessions, per prendre part en el debat que es planteja si ho aconsellen les circumstàncies. Ha desmentit que per part dels socialistes vagi a provocar-se debat polític, com asseguraven alguns periodistes. Ha afegit:

—A l'expectativa, i res més que a l'expectativa.

Se li ha preguntat la seva opinió sobre les conseqüències que poden derivar-se d'aquest debat, i ha contestat:

—Jo no sóc Déu; això depèn del que vulgui la "Ceda". El senyor Gil Robles s'aixeca un dia de mal humor i no tira tot en orris.

—Que passarà divendres?

Largo Caballero al seu torn ha preguntat:

—A quin divendres us referiu?

El periodista ha contestat:

—Al de Dolors.

Ha respost:

—Aquest, per a mi, és desconegut. L'informador ha aclarit:

—Al de les vagues anunciades.

L'ex-ministre ha replicat:

—Ah! El que passa és que no es pot ésser governant i supersticiós, perquè aleshores tot sembla que fa por. Més lògic seria evitar conflictes i fer complir la legislació social en lloc d'anunciar revolucions a termini fix. Respecte als rumors de suspensió d'aquells periodistes que continuen la seva publicació durant la vaga de l'art d'imprimir, ha dit:

—Hauria estat gràcies que en lloc de "El Socialista" i "La Lucha" haguessin estat "El Debate" i "La Nación" els periodistes que quedessin exempts de la vaga, per a veure l'actitud que prenia el Govern respecte d'ells.

Ha intervingut el senyor Teodomir Menéndez, dient:

—A mi el que m'importa, és veure qui dels dos pujarà al Golgota; si tu o Prieto.

MAURA I EL DEBAT POLITIC

Aquesta tarda els periodistes han parlat amb el senyor Miguel Maura i li han preguntat si pensava plantejar el debat polític, puix que els socialistes havien acordat no fer-ho.

—Jo he contestat el senyor Maura—no tinc res a plantejar ni a dir, millor dit, és tant el que tinc a dir que prefereixo callar-me. No obstant—ha afegit—si aquest debat es planteja segons la forma que ho desitjo, veuré el que he de fer.

GIL ROBLES SEQUEIX PERDONANT LA VIDA AL GOVERN

El senyor Gil Robles ha eludit contestar les preguntes que se li han fet sobre la seva intervenció en el debat i ha dit:

Vaig aquí dins (assenyalant el saló de sessions) a veure què passa.

Els periodistes li han preguntat si es ratificava en les declaracions fetes a "La Vanguardia" sobre la durada del Govern i ha contestat que sí, encara que—ha afegit—no heu d'oblidar que moltes lletres són prorrògables, i per què aquesta no ho ha d'ésser?

Comentaris al debat

Madrid, 6.—Acabat el debat polític s'ha format al saló de conferències alguns grups de diputats que comentaven la poca importància del debat.

EL SR. GIL ROBLES

El senyor Gil Robles, al qual s'ha preguntat per què no havia intervingut en l'esmentat debat, ha dit:

—No hi havia per què. El Govern no ha demanat la nostra confiança. I en no fer-ho, jo no m'he cregut obligat a intervenir. A més, s'ha de tenir en compte que per les referències que tenim del Consell de Ministres celebrat aquest matí, en el qual s'ha tractat de l'ordre públic, i sembla que s'han pres mesures energiques i transcendents per tal d'evitar les seves alteracions i les perturbacions socials. Això vol dir que el Govern sembla que es proposa atacar el mal en les seves mateixes arrels, i nosaltres, que som una minoria d'ordre, no podem estar enfront d'un Govern que tracti de mantenir l'ordre públic a tota costa, la qual cosa constitueix un dels principals postulats nostres.

Altament, el senyor Prieto ha estat desafortunat com mai no ho estàgué. En aquesta ocasió el deo vell ha vençut el lleó jove.

EL SR. VENTOSA

Els periodistes han parlat també amb el senyor Ventosa, i aquest ha manifestat que no tenia per què parlar, puix que el seu criteri estava reflectit en la consulta que evacuaren amb el President de la República. La nostra posició és esperar a veure la tasca que desenvolupa el Govern per tal de jutjar-la, i atemperar la nostra actitud futura a l'esmentada actuació.

L'EX-COMTE DE ROMANONES

Poc després de les set de la tarda ha abandonat el Congrés l'ex-comte de Romanones, que ha dit als periodistes:

—Qualsevol diria que avui a les sis de la tarda anàvem a ésser a l'Uruguai. Això no ha tingut cap interès. Pel que veig, no hi haurà amnistia, ni havers de la clerecia, ni res absolutament. Tot seguirà igual. La gent sembla que no es fixa més que en el fracàs del Govern, i s'ha d'adonar-se si aquest fracàs el mateix succeeix als que el recolzen.

El programa parlamentari per a avui

Madrid, 6.—Acabada la sessió el senyor Alba ha dit als periodistes:

—El programa per a demà serà el següent: Primer continuarà la interpellació sobre el tractat amb l'Uruguai. Després la de Correns, i després el dictamen de la comissió de pressupostos sobre augment de plantilles en els cosos de seguretat i guàrdia civil. A continuació el dictamen sobre el projecte del ministre d'Agricultura relacionat amb l'arròs.

Si queda temps es posarà a discussió el projecte autoritzant al ministre d'Obres Públiques per prescindir d'alguns tràmits en els expedients de subhastes d'obres que serveixin per a conjurar l'atur obrer.

Que consti—ha afegit el senyor Alba—que no m'heu vullut.

—Així no anen a París?

—A París vagi estar-hi ja molt de temps. A més, vull dir-vos que la notícia del meu suposat nomenament d'ambaixador a París s'ha donat amb un criteri de molt vell estil, considerant la presència de les Corts com un alt càrrec més. No, la presència de la Cambra no és un alt càrrec, i és la presència de la Cambra, sobretot en una República parlamentària. S'han oblidat que jo no vaig ésser elegit només amb els vots del partit radical, sinó que en vaig tenir molts més, i això dona a la meua designació un caràcter del qual no em puc oblidar ni oblidaré mai.

Avui dimecres,

7 de març
a les deu de la nit

A. D. L. A. N.

presentarà

a

Intim Cinema

"Cinematògraf 1912"

Francesca Bertini
Pina Menichelli
Gustavo Serena
Salustiano

Il·lustracions musicals
dirigides per
Alexandre Vilalta

Saló perfumat
amb violetes imperials

ELS AVORRITS DE SA
BLENORRAGIA
RECORREN
a l'espècialista
PARADELL. 6. NOU 28

Els conflictes socials a Madrid

(Ve de la primera pàgina)

La nostra posició, bàsicament, es fa de manifestar amb una insubordinació que cal atacar i aminorar, i aminorar sense la venia de la casa on s'actua i el que no cal atacar ni aminorar és el que cal atacar i aminorar.

Aquests drets no són susceptibles de modificacions ni d'afegides. La solució de l'ordre social depèn d'una posició que cal atacar i aminorar, i aminorar sense la venia de la casa on s'actua i el que no cal atacar ni aminorar és el que cal atacar i aminorar.

En el present cas de coses i amb totes les dificultats que cal atacar i aminorar, i aminorar sense la venia de la casa on s'actua i el que no cal atacar ni aminorar és el que cal atacar i aminorar.

Ja anteriorment, en una altra ocasió, la representació social a Madrid al senyor Alba que ens podria explicar que en cas que acceptessin la comissió d'arbitratge, plantejarien com a primera mesura reduir la qüestió al seu moment inicial, o sigui al moment en que avui el conflicte amb l'empresa de "A. B. C.", i que solament s'avançaria a pactar sobre la base de la sortida de l'element obrer feixista causant del piet, i mitjançant la reintegració als seus llocs de tot el personal d'aquella empresa.

Polític incident

Pels voltants de l'edifici de l'"ABC" es produïren alguns incidents entre uns obrers. Va ésser practicada una detenció.

Totes les Associacions de les Arts Gràfiques han presentat l'ofici de vaga

L'Associació d'Obrers Litògrafs, que no pertany a la Federació d'Arts Gràfiques, ha presentat també els oficis de vaga que plantejarà per solidaritat amb els seus companys de l'"A. B. C."

Aquesta era l'única Associació del ram de la indústria gràfica que quedava per presentar els oficis de vaga, puix que l'agrupació professional de periodistes ja ho ha fet oportunament.

El conflicte dels cambrers

El bloc patronal, referent-se al conflicte dels cambrers ha publicat una nota la qual diu així:

"S'espera de la sensatesa dels cambrers que no secundaran aquelles instruccions (la de retindre de les consumacions les quantitats que calguin per completar els jornals que marquen les bases), però fa veure que si l'atrocitat és porta a la pràctica seran baixa en l'acte en el personal de la casa, sense perjudici que se'ls exigiran les responsabilitats a què li hagués lloc, als que, cometsin aquest atropellament. No obstant, diversos patrons van acceptar la retenció dels mateixos, en que fa creure en una intel·ligència general que no doni lloc a noves diferències de criteri."

Únicament en un bar del carrer d'Alcalá, cantonada a la d'Hermosa, els incidents foren tinguts majors proporcions, puix que el patró ha procedit a diversos acomiadaments.

La Casa del Poble davant els conflictes socials

La Casa del Poble de Madrid, per mitjà de la seva Junta administrativa, ha donat aquesta nota:

"La Casa del Poble de Madrid davant els conflictes socials."

La Junta Administrativa de la Casa del Poble ha tingut coneixement oficial del conflicte plantejat per les empreses periodístiques, originat per la conducta seguida per la "A. B. C.", en intentar fallar als compromisos contractats amb els obrers d'Arts Gràfiques, admetent en els talls personals que, d'acord als mandats patronals, transigia amb les condicions de treball que se'ls imposés, encara que estiguin en pugna amb tots els principis ideals que regeixen en matèria de treball.

Declarant amb tota franquesa que no ens ha sorprès la conducta de l'empresa propietària del diari del matí. Amb menyspreu absolut de la llei, es va produir fins al moment en què proclamada la República, més que per conveniència, per temor a conseqüències desagradables, donades les representacions polítiques que formaven el Govern, es considerà en el deure d'entrar en negociacions amb els directes obrers domiciliats a la Casa del Poble, sollicitant el personal necessari per als tallers, si bé no es distingí mai en el fidel acatament de les bases de treball establertes pel corresponent jurat mixt.

El que crida l'atenció d'aquesta Junta Administrativa és la posició que adopta el Govern davant aquest conflicte, i dels que estan pendents de la indústria de l'edificació, cambrers i metal·lúrgics.

En efecte, de la resolució del Consell de Ministres i de les declaracions del seu president i dels titulars de les carteres de Governació i Treball, es dedueix que no es tracta d'un pla revolucionari social immediat, sinó d'una finalitat revolucionària, davant de la qual es veu el Govern en la necessitat d'adoptar mesures rigoroses que garanteixin la llibertat de treball.

Caldrà declarar una vegada més que aquestes mesures no persegueixen cap finalitat política ni molt menys revolucionària que el Govern i la classe patronal li adjudiquen? Tan orbes són els que tal propòsit suposen que no han aconseguit de conèixer encara com actuen les organitzacions de la Casa del Poble, pertanyents a la U. G. T.?

No han vist, a més, que són els propis patrons i no les organitzacions obreres els que han provocat o reproduït les vagues que hi ha anunciat per a dintre de pocs dies?

La vaga de cambrers es reproduirà serà perquè els amos de càfès i bars es neguen a complir les disposicions del Ministeri de Treball? Si avui estan en vaga febrils calgués que els obrers de l'edificació es perquessin els patrons es resisteixen al compliment de les resolucions del

senyor Estadella, que posà fi a la vaga sostinguda últimament.

Si els obrers metal·lúrgics es veuen obligats a suspendre les seves tasques, això és deu únicament a la intransigència en que s'han tancat els patrons de la indústria. Per últim, si els obrers de les Arts Gràfiques abandonen les impremtes, o s'editen els diaris, caldrà culpar-ne la covardia de l'empresa de "A. B. C.", i la solidaritat que presten als seus reaccionaris feixistes i antipúblics, i a les altres empreses que han subscrit les seves reaccionàries decisions.

Vegi el Govern amb quina finalitat pot evitar el moviment polític revolucionari que ell preveu. Davant els conflictes que la classe treballadora madrilenya té pendents contra la seva voluntat en aquests moments, imposat a la classe patronal les solucions que aquests conflictes demanen i el temor absurd que té haurà desaparegut.

La Junta administrativa de la Casa del Poble, que declara la seva solidaritat amb els seus companys d'Arts Gràfiques, edificació, metal·lúrgics i cambrers, admet que si a aquests conflictes no se'ls deixa discurrir pels camins de la legalitat, que els seus elements directius propugnen, solmetrà el cas a les organitzacions, de les quals és mandatària, perquè elles resolguin fins on ha d'arribar l'ajut als seus companys en luita.

El president de la Junta administrativa, Wenceslau Carrillo, El secretari, Carlos Menéndez.

Centres Oficials

NOTA OFICIAL DE LA COMISSIÓ DE MINISTRES D'AHIR.—Madrid, 6.—En acabar el Consell, el ministre de Treball ha facilitat la següent nota oficial de la reunió:

Presidència.—El Consell dona el seu assentiment perquè es presenti un projecte de llei autoritzant el Tribunal de Garanties Constitucionals perquè subscriu un contracte d'arrendament de local, on s'instal·li, amb les condicions i detalls que es precisin.

Justícia.—El Consell ha acordat encarregar al ministre de Justícia que redacti amb urgència un projecte de llei d'excepció per a reprimir els delictes comesos intencionalment i robaria a una armada. Dret establiment col·lectiu penitenciari o camps de concentració a les illes de Huelva i Lanzarote de l'arxipèlag canari. S'ha acordat la promoció de la proposta relativa a la concessió de llibertat condicional a la vista de 34 penes, i s'ha disposat que es procedeixi amb tota urgència a l'estudi de la creació de centres penitenciaris de la mateixa classe a les illes menors de l'arxipèlag balear.

Guerra.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Interior.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Justícia.—El Consell ha acordat encarregar al ministre de Justícia que redacti amb urgència un projecte de llei d'excepció per a reprimir els delictes comesos intencionalment i robaria a una armada. Dret establiment col·lectiu penitenciari o camps de concentració a les illes de Huelva i Lanzarote de l'arxipèlag canari. S'ha acordat la promoció de la proposta relativa a la concessió de llibertat condicional a la vista de 34 penes, i s'ha disposat que es procedeixi amb tota urgència a l'estudi de la creació de centres penitenciaris de la mateixa classe a les illes menors de l'arxipèlag balear.

Guerra.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Interior.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Justícia.—El Consell ha acordat encarregar al ministre de Justícia que redacti amb urgència un projecte de llei d'excepció per a reprimir els delictes comesos intencionalment i robaria a una armada. Dret establiment col·lectiu penitenciari o camps de concentració a les illes de Huelva i Lanzarote de l'arxipèlag canari. S'ha acordat la promoció de la proposta relativa a la concessió de llibertat condicional a la vista de 34 penes, i s'ha disposat que es procedeixi amb tota urgència a l'estudi de la creació de centres penitenciaris de la mateixa classe a les illes menors de l'arxipèlag balear.

Guerra.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Interior.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Justícia.—El Consell ha acordat encarregar al ministre de Justícia que redacti amb urgència un projecte de llei d'excepció per a reprimir els delictes comesos intencionalment i robaria a una armada. Dret establiment col·lectiu penitenciari o camps de concentració a les illes de Huelva i Lanzarote de l'arxipèlag canari. S'ha acordat la promoció de la proposta relativa a la concessió de llibertat condicional a la vista de 34 penes, i s'ha disposat que es procedeixi amb tota urgència a l'estudi de la creació de centres penitenciaris de la mateixa classe a les illes menors de l'arxipèlag balear.

Guerra.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Interior.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Justícia.—El Consell ha acordat encarregar al ministre de Justícia que redacti amb urgència un projecte de llei d'excepció per a reprimir els delictes comesos intencionalment i robaria a una armada. Dret establiment col·lectiu penitenciari o camps de concentració a les illes de Huelva i Lanzarote de l'arxipèlag canari. S'ha acordat la promoció de la proposta relativa a la concessió de llibertat condicional a la vista de 34 penes, i s'ha disposat que es procedeixi amb tota urgència a l'estudi de la creació de centres penitenciaris de la mateixa classe a les illes menors de l'arxipèlag balear.

Guerra.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Interior.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Justícia.—El Consell ha acordat encarregar al ministre de Justícia que redacti amb urgència un projecte de llei d'excepció per a reprimir els delictes comesos intencionalment i robaria a una armada. Dret establiment col·lectiu penitenciari o camps de concentració a les illes de Huelva i Lanzarote de l'arxipèlag canari. S'ha acordat la promoció de la proposta relativa a la concessió de llibertat condicional a la vista de 34 penes, i s'ha disposat que es procedeixi amb tota urgència a l'estudi de la creació de centres penitenciaris de la mateixa classe a les illes menors de l'arxipèlag balear.

Guerra.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Interior.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Justícia.—El Consell ha acordat encarregar al ministre de Justícia que redacti amb urgència un projecte de llei d'excepció per a reprimir els delictes comesos intencionalment i robaria a una armada. Dret establiment col·lectiu penitenciari o camps de concentració a les illes de Huelva i Lanzarote de l'arxipèlag canari. S'ha acordat la promoció de la proposta relativa a la concessió de llibertat condicional a la vista de 34 penes, i s'ha disposat que es procedeixi amb tota urgència a l'estudi de la creació de centres penitenciaris de la mateixa classe a les illes menors de l'arxipèlag balear.

Guerra.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Interior.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Justícia.—El Consell ha acordat encarregar al ministre de Justícia que redacti amb urgència un projecte de llei d'excepció per a reprimir els delictes comesos intencionalment i robaria a una armada. Dret establiment col·lectiu penitenciari o camps de concentració a les illes de Huelva i Lanzarote de l'arxipèlag canari. S'ha acordat la promoció de la proposta relativa a la concessió de llibertat condicional a la vista de 34 penes, i s'ha disposat que es procedeixi amb tota urgència a l'estudi de la creació de centres penitenciaris de la mateixa classe a les illes menors de l'arxipèlag balear.

Guerra.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

Interior.—Expedient de llibertat condicional a favor de diversos penats de fur de Guerra. Decret concedint el càrrec d'auditor general d'armes al de divisió senyor Antoni Díaz Taboada.

LES COMARQUES CATALANES

GIRONA

La Comissió surera :: Pres evadit :: Amença de vaga general a Palafrugell :: Mort sentida :: Notícies

Girona, 6 (Per telèfon). — A la Comissió delegada de la Generalitat s'han reunit aquest matí alguns diputats del Parlament de Catalunya, representants dels alcaldes de la zona surera i vocals de la Junta Pro-Ribera Forestal, presidits pel delegat del comissari. Han acordat aprovar el projecte de Decret, en el qual es crea la Comissió Surera.

Així a la nit, entre set i vuit del vespre, aconseguint evadir-se de la presó, després d'haver esbocat el sostre, Florenci Parabell i Aicoles, de 24 anys, natural de Lanadrid, apodet el "Torrelavega", el qual vol detingut el dia 8 del passat febrer al Puig d'En Rica, com a cap d'una banda de ladres que actuava en aquesta ciutat. Com els nostres lectors recordaran, el "Torrelavega", en ésser detingut, es resistí pistola en mà.

Ha estat atesa al dispensari municipal Carme Alegret i Ventura, domiciliada a la plaça de Sant Francesc, d'aquesta ciutat, d'una ferida per mossegada de gos a la cuixa esquerra. El cas ha passat al dispositiu municipal.

El funcionari de l'Ajuntament

tenen el propòsit d'obsequiar l'alcalde dimissionari amb un banquet.

A la presó d'aquesta ciutat es troben detinguts Josep Gishert, Ricard Garriga i Rigobert Suspedra, i qual, des del dimenge passat, venen practicant la vaga de la fam. Els dits individus foren detinguts amb motiu dels fets anarquistes de desembre darrer i foren jutjats per Tribunal d'Urgència, que dictà sentència absolutòria, si bé, en virtut del que disposa la llei d'Ordre Públic, el mateix Tribunal disposa que continuï la detenció amb motiu de l'estat de prevenció.

Així els obrers de Palafrugell celebraran una assemblea, en la qual van acordar que si passades 24 hores no eren posats en llibertat aquests tres detinguts, demà, dia 7, declararien la vaga general indefinida, la qual s'estendria a les altres poblacions de la traslladada al comissari aquests acords, comarca. L'alcalde de Palafrugell ha i el senyor Primers s'ha interessat prop de les autoritats superiors per la llibertat dels detinguts.

Després de ràpida malaltia, aquest matí ha mort el secretari de la Comissaria de la Generalitat, senyor Jaume Brunet i Barganyà. L'acte de l'enterrament tindrà lloc demà, a les quatre de la tarda, — C.

TARRAGONA

Concurs de Caramelles :: La Junta d'Obrers del Port :: Solemnitat acadèmica a l'Institut :: Altres noves

Tarragona, 6 (Per telèfon). — Els agents de vigilància municipal han decomissat 10 quilos de carn fresca que hom tractava d'introduir fraudulenta i al Seminari Conciliar. La carn ha estat repartida entre establiments d'assistència.

La premsa publicarà demà les bases del concurs local de caramelles que se celebrarà la nit del 31 del corrent. De moment es compta amb la quantitat de 300 pessetes i una coga donada per l'Ajuntament per a la cobia que resulti premiada.

Avui ha celebrat sessió el ple de la Junta d'Obrers del Port, en la qual s'ha procedit a la renovació de càrrecs. Han estat elegits: president, Francesc Comte i Galofré; vice-president, Josep Boada i Piqué; vocal interventor, Joan Milla i Canyelles; suplent, Macia Mallol i Bosch.

Per la Generalitat ha estat concedida autorització al veí d'Ulldecona Vireu Guàrdia per a instal·lar un forn.

El dimenge vinent, a les onze del matí, a l'Institut Martí d'Ardenya tindrà lloc l'acte del repartiment de premis al Concurs literari que organitzen els alumnes i ex-alumnes d'aquest centre docent. Hi assistirà el sub-secretari d'Instrucció Pública, el rector de la Universitat i les autoritats locals.

Continuen en aquest Institut, amb molta assistència de públic i alumnes, les conferències organitzades pel Centre de professors.

Moviment del port.—Vauxells entrats: "Mendoza", de Barcelona. Sortits: "Sac 9", cap a Palma.—C.

L'HOSPITALET

Pro-Piscina municipal pública :: Bañada de sardanes benèfica :: Varies

L'Hospitalet, 6. — El periòdic local "Llibertat" ha iniciat una intensa campanya pro-creació d'una piscina pública municipal, la qual de bell autuvi s'ha vist acollida amb veritable interès per part de tots els sectors de la ciutat.</

ESTRAORDINARI

Preparatius per a les entrevistes italo-austro-hongareses

Mussolini sembla disposat a donar sortida a la mar a Àustria i restituir Fiume com a port d'Hongria

Després d'una més maldecada a Europa, l'Àustria d'aviu, reduïda a una petita nació de sis milions d'habitants, que no pas quan era un gran imperi sobre el qual Francesc Josep feia sentir tot el pes de la seva voluntat.

Però que ja a la política interior, s'acosta la imminent proclamació de la nova Constitució, que conté innovacions d'una audàcia tal, que el feixisme italià no s'ha atrevit a implantar.

D'altra banda, els nacional-socialistes han renunciat als mètodes de violència per entrar en la via de la persuasió i han organitzat subscripcions per ajudar les víctimes i els orfes dels social-demòcrates caiguts en els darrers esdeveniments. Sembla com si els nazis volguessin aturar en l'ur arbitra els socialistes, les organitzacions dels quals han estat destruïdes. Remarcant que nombrosos grups d'intel·lectuals de dreta i d'esquerra francesos i anglesos han aplegat milers al president d'Àustria protestant de la repressió de Dollfuss.

Quant a la situació d'Àustria des del punt de vista internacional, es discuteix molt sobre la pròxima reunió que ha de tenir lloc a Roma entre Dollfuss, Gombos i Mussolini. S'afirma que l'Àustria concedirà a les dues nacions una zona franca als ports de Trieste i de Fiume, i encara es parla de la intenció de Mussolini de no treure del tot amb Hitler. Però una cosa és cert: amb Hitler, Alemanya no ha regalarat sacrificis per tal de mantenir en activitat considerable els ports d'Hamburg i de Bremen, i ha atorgat una lleu gervilla amb els ports de Marsella i de Ginebra per a assegurar el tràfic marítim i ha reduït les tarifes ferroviàries per a assegurar a les seves ports el tràfic marítim i ha reduït les tarifes ferroviàries per a assegurar a les seves ports el tràfic marítim.

Però cal esperar el resultat de les entrevistes de Roma abans de formular un judici definitiu sobre els fins i els resultats que s'obtinguin.

Budapest, 6. — La premsa anuncia que el primer ministre, senyor Gombos, arribarà a Roma el dia 12 de l'actual. Contràriament al que s'havia dit, el senyor Gombos no anirà acompanyat dels ministres d'Afers Estrangers, Comerç i Agricultura.

A Roma han iniciat les negociacions preliminars a l'entrevista dels presidents d'Àustria, Itàlia i Hongria i els tècnics dels tres Estats. Aquestes negociacions tendeixen en primer lloc a aclarir els avantatges econòmics mutus establerts ja en els tractats vigents, com augment de contingents, ampliació de crèdits i facilitats per a l'exportació.

Les sortides a la mar

París, 6. — El corresponent a Londres de "L'Echo de Paris" telegrafia que als cercles diplomàtics s'assegura que Mussolini es mostra inclinat a concedir a Àustria una sortida a la mar pel port de Trieste i a restituir Fiume com a port natural d'Hongria.

Als anglesos els inquieten els avions

Londres, 6. — El Primer ministre ha contestat aquesta tarda algunes preguntes que demostren la inquietud que existeix als cercles parlamentaris davant l'amenaça aèria.

El ministre ha declarat a la Cambra dels Comuns que el Govern havia pres en consideració la vulnerabilitat d'algunes bases navals, però no ha volgut donar detalls precisos per creure que les circumstàncies no eren oportunes.

El Primer ministre ha deixat sense resposta algunes preguntes que li han estat adreçades sobre aquest assumpte per part de membres de l'oposició laborista i liberal. Es coneixien una gran significació a aquest fet, car fins ara els conservadors eren els principals defensors de la defensa nacional.

Les operacions militars al Marroc francès

Túnez, 6. — Els desfilaments del grup que mana el general Cartoux, continuant el seu viatge cap al sud i a l'est, arribaran a l'alt de la línia general An Ba Izkaren-Illeg.

Els destacaments motoritzats dels grups que operen a l'est, al comandament del general Giraud, continuant la seva marxa cap a Galmim, ocuparan també abans d'ahir el caser de Fask, sense incidents.

El cap rebel Merchib Rebbo ha entrat en negociacions amb el general comandant superior, i ha preguntat les condicions que se li imposarien per reconèixer l'autoritat del Soldat.

Elements de cavalleria han portat amb a terme la unió efectiva entre els dos grups d'operacions dels generals Cartoux i Giraud, a Fask, a l'oest de Sord.

Nombroses fraccions continuen sotmeses.

Actualment més de la meitat dels habitants de l'Anti-Atlas han llurat les armes.

Els darrers dissidents, reunits a Kerkou, són amenaçats per les columnes destacades dels esmentats generals.

El cap dissident, que havia expressat la intenció de sotmetre's, ha marxat inesperadament cap a l'oest.

Hitler a Leipzig

Leipzig, 6. — Per via aèria ha arribat en aquesta capital el canceller senyor Hitler, per tal de visitar la Fira i assistir a la cerimònia de la dedicació de la primera pedra del monument que ha d'erigir-se a la memòria de Richard Wagner.

El canceller ha visitat també l'Exposició del Comerç i la Indústria saxon i la Fira Teatral. Ha estat objecte d'una ovació entusiasta per part dels expositors.

Els escriptors francesos a favor dels socialistes austriacs

En una crida al cap de l'Estat austriac, catòlic i lliurepensadors demanen bel·ligerència pels vençuts

París, 6. — Un grup d'escriptors i intel·lectuals francesos ha aplegat el 20 de febrer a Milas, president de la República austriaca, a favor de tots els qui han estat detinguts combatent per les organitzacions obreres, la crida següent:

"Una de les tristes d'aquest temps és que tot ens obliga a pensar menys políticament.

Els signataris d'aquesta crida, preocupats de no intervenir en cap sentit en la política d'un país que estimen, Àustria, es fan, però, un deure de dir l'emoció que han sentit davant les batalles de Viena i la repressió que les ha seguit.

No volem sinó recordar els drets d'un pensament més ampli i més humà que no pot ésser el pensament polític que ha motivat l'acció.

Els adversaris, quan són gent de cor, mereixen sempre el respecte. La probabilitat del pensament no mereix mai ni la presó ni la mort.

Primer signataris: Jean Guichennet, André Malraux, Emmanuel Berl, Pierre Bost, Gaston Gallimard, Jean Paulhan, B. Crémieux, Jean Prevost, Marcelle Auclair, A. de Saint Exupéry, Madeleine Paz, Luc Durtain, Charles Villard, Georges Duhamel, Andrée Viollis, H. R. Lenormand, Ramon Fernand, Jean-Richard Bloch, André Lhote, Léon Brunschwig, Paul Desjardins, Jean Giono, Charles Braibant, Lucien Vogel, Julien Benda.

Per altra banda, un grup d'escriptors catòlics ha pres la iniciativa de la crida següent que ha estat adreçada igualment al president de la República austriaca:

"Aquesta crida està fora de tota preocupació política i no pretén jutjar sobre les intencions dels cors. Però no podem oblidar que hi ha valors espirituals més altes que tota política.

Volem expressar la profunda dolor que hem sentit pel conflicte sagrat que ha oposat a Àustria una part del món obrer i un govern oficialment catòlic.

De més a més, un tal esdeveniment rissa de donar responsabilitat al cristianisme que li són estrangers.

El mirem com un mal històric.

Els homes que han combatut amb coratge per una causa que creuen justa, tenen dret al respecte. Un gran nombre de socialistes austriacs estan actualment detinguts en presó preventiva.

Expressament el desig que els vençuts siguin tractats honoràblement pels vencedors i que una amnistia vingui, tan àmplia com serà possible.

Marcel Arland, Gaston Baty, Marcel Beaubien, Emmanuel Boyer, Emile Dermogien, Georges Duval, Stanislas Fumet, Maurice de Gandillac, Edmond Humeau, Olivier Lacombe, Jacques Maritain, Louis Martin Chauliès i Emmanuel Mounier.

A l'entorn del Pacte Balcànic

Grècia no s'adhereix a l'acord militar defensiu

Atenes, 6. — Cedint a la forta pressió exercida pels partits d'oposició al Parlament grec, el ministre d'A. E., senyor Maximos, ha rebut en audiència els representants de Romania, Iugoslàvia i Turquia, per tal de confirmar-los que Grècia no es considera obligada, en virtut d'haver signat el Pacte Balcànic, a prestar ajut militar a un país signant del Pacte, en l'eventualitat de veure's atacat per un Estat que no l'ha signat.

Al mateix temps el senyor Maximos ha declarat que el Govern grec repetrà aquesta interpretació del Pacte que segons el seu criteri és dedueix del mateix text en una declaració pública que farà davant el Parlament.

Aquesta notícia ha fet poca impressió. Ja eren sabuts els obstacles que Londres i Roma, per raons diferents, havien oposat a l'estipulació del Pacte Balcànic. Ara es té la convicció que el Govern italià ha seguit, després de la firma del pacte, fent pressió als venizelistes perquè impedissin la ratificació del pacte pel Parlament. S'ha obtingut de Grècia una modificació important, perquè l'excepció de l'acord militar defensiu, però no han pogut fer caure el pla en el seu conjunt.

Hi ha una passa de serps de mar?

Cherbourg, 6. — A l'oest de Cherbourg ha estat trobat un nou monstre marí, ja destruït, que mesura 10 metres de llarg per tres d'amplà.

També han estat trobades a la platja d'Urvilla les restes d'un monstre anàleg.

Esperant la resposta de França al Foreign Office

Després de la resposta descoratjadora dels Estats Units a Anglaterra es creu que França rebutjarà el memoràndum anglès

(Ve de la primera pàgina)

Es estrany que a Londres no es vulgui entendre quin és el veritable obstacle per a una entesa i treballar a reforçar-lo tot fent com si el volguessin eliminar. La intensificació de les construccions navals i de l'armament aeri és una demostració que el govern anglès no té cap confiança en un possible desarmament.

Sobre aquesta qüestió del desarmament, ahir parlà al Senat belga el cap del Govern, De Broqueville, el qual ha fetat de relleu el perill d'un rearmament del Reich, contra el qual bastaria l'obra del Consell de la S. de les N. i Anglaterra i Itàlia no hi posessin obstacles. El cap del govern belga ha especificat així, sense reserves, la responsabilitat de la insoluble situació. Aquest discurs tulla en set tots els rumors d'un acostament entre Bèlgica i el Reich des dels punts de vista polític i militar.

Londres, 6. — Aquest matí s'ha celebrat una reunió de la Comissió militar del desarmament, a la qual ha assistit el Lord del Segell privat, senyor Eden, que ha informat detalladament sobre la tornada que acaba de realitzar pel Continent.

Se sap que actualment el Govern britànic espera les observacions que el Govern francès pugui fer respecte al memoràndum britànic, abans de fer un resum complet de la situació.

Als cercles generalment ben informats no es creu que la Mesa de la Conferència del Desarmament pugui ésser convocada abans del 10 d'abril vinent.

Una entrevista amb Norman Davis :: :: ::

El Lord del Segell privat senyor Eden ha celebrat una entrevista de caràcter particular amb el senyor Norman Davis. Es creu que en la dita entrevista l'ha posat al corrent de l'evolució que se li ha dispensat a París, Berlín i Roma, en el que es refereix al pla de desarmament britànic.

El senyor Norman Davis, que sortirà demà cap a Estocolm, amb objecte de resoldre assumptes particulars, tornarà a Londres dintre de poques setmanes, abans d'emprendre el viatge de tornada als Estats Units.

Pessimisme a Londres ::

Londres, 6. — Els comentaris laics de la premsa d'aquest matí dedica a les converses sobre el desarmament reflecteixen la perplexitat dels cercles britànics quant a la política a seguir en matèria de desarmament.

Segons certs periòdics són les altres potències que han d'aportar ara llur contribució a fi que les negociacions tinguin èxit. Al contrari, segons d'altres, una definició més neta de la política britànica a la llum de la situació actual seria un mitjà útil per a arribar al fi.

Així el "New Chronicle" considera que molt ha de dependre de la rapidesa amb què el Govern britànic podrà respondre a la demanda inevitable per la qual França s'informarà de l'extensió que tindria l'ajut britànic en cas d'una ruptura d'una convenció de desarmament.

Tenim raons per creure—afegeix l'òrgan liberal—que els nostres Governadors arribaran a comprendre que l'èxit o el fracàs de la conferència dependrà més d'aquesta qüestió que no de la importància que poden haver pres els armaments secrets del Reich.

El "Daily Herald" es mostra molt més pessimista. Segons ell la nota que el Govern francès farà arribar a Londres aquesta setmana no solament invalidarà el reís del memoràndum britànic sinó que encara farà gairebé impossible prosseguir amb alguna esperança l'èxit les negociacions sobre el desarmament. L'actitud de Berlín, de totes maneres, no sembla pas més encoratjadora per l'òrgan liberalista, que conclou que l'impàs és complet i que les possibilitats de sortir-ne es pot dir que són inexistentes.

Aquesta conclusió és igualment la del "Daily Express".

Aquests dos periòdics constaten així que els esforços d'Eden a Berlín i a París no han tingut èxit.

El "Daily Telegraph" fa remarcar que la contribució d'Amèrica als esforços de la Gran Bretanya no poden modificar entre la situació.

La declaració de Roosevelt diu que Amèrica aprova el pla britànic però que creu que no va prou lluny—escríu aquest periòdic—és considerat a Londres com volent dir:

Primer. — Que tot i desitjant l'èxit dels esforços del gabinet anglès, el Govern americà no ofereix associar-s'hi.

Segon. — Que Washington suggerirà per segona vegada que les potències es comprometin a no envair els territoris dels altres. Referent a aquest punt, no es té en compte que el pla britànic proposa que els diversos països es comprometin a abstenir-se d'augmentar en cap manera llurs forces durant un període de deu anys. No hi ha realment res, doncs, en aquesta idea americana que no hagi estat visat en el memoràndum britànic.

El punt de vista belga

Brusselles, 6. — El senyor De Broqueville ha pronunciat al Senat un discurs en el qual ha exposat clarament el punt de vista de Bèlgica en el que es refereix al problema del desarmament.

S'ha preguntat com podia evitar-se que Alemanya es rearmés, i ha aplegit que només hi havia dos mitjans d'obligar Alemanya a respectar les clausules del Tractat de Versalles.

El primer és un mitjà jurídic: el famós article 213, que permet al Consell de la Societat de Nacions ordenar per majoria de vots que s'efectuï recerques; però és segur que Anglaterra i Itàlia no consentiran que es facin aquestes investigacions.

Només resta l'altre mitjà: la guerra preventiva.

Es això el que es persegueix?

Creu que aquest mitjà és pitjor que l'altre, i que ni tan sols ha de parlar-se'n.

Primerament, la qüestió consisteix a saber si es tolerarà o no un rearmament del Reich, sinó a evitar una cursa d'armaments que desencadenaria fatalment una guerra.

No resta més que negociar amistosament un Conveni per tal de limitar els armaments.

Després de dir-ho que les negociacions resulten, ha fet ressaltar el perillós que és la situació geogràfica de Bèlgica, així com el seu desig de seguretat i de pau.

Ha acabat dient que no volia donar més detalls, i ha repetit al Senat que Bèlgica no està sola en la lluita contra la guerra ni en pro de la seguretat.

Per últim, ha demanat a l'Assemblea un vot de confiança.

Els alemanys s'elogien ::

Berlin, 6. — Comentant les conseqüències que poden derivar-se del viatge que el senyor Eden acaba d'efectuar, el "Berliner Boersen Zeitung" diu que davant la tàctica seguida per França, que consisteix a obligar Alemanya a fer concessions, Anglaterra haurà de convèncer-se que el programa de seguretat que sosté el canceller senyor Hitler constitueix no solament una concessió extrema, sinó àdhuc un tot indivisible.

L'enquesta pels incidents del 6 de febrer a París

París, 6. — El Comissari de la Direcció d'Informes Generals, senyor Noëls, ha estat interrogat per la Comissió d'Enquesta sobre els esdeveniments del dia 6 de febrer referent al que ocorregué abans de l'esmentada data.

El declarant ha fet una extensa exposició de les manifestacions celebrades, i ha dit que no creia que hi hagués entre les diverses associacions que complementarien les ordres una intel·ligència de fet amb objectius revolucionaris.

Tampoc no creu en un complot contra la seguretat de l'Estat.

També ha declarat els senyors Perrier i Thomas, director de la Prefectura de Policia i ex-director de la Seguretat General, respectivament.

El primer ha donat informes sobre l'organització dels diversos grups de dreta (Acció Francesa, Joventuts Patríotes, Solidaritat Francesa, Grup de Contribucions, grup d'ex-combatents "La Croix du Feu").

En la seva opinió no hi havia intel·ligència prèvia entre els manifestants d'aquestes diverses organitzacions, sinó solament el desig comú d'expressar els seus sentiments en la vida pública.

Interrogat sobre si hi havia hagut algun moment de perill per al Règim, ha contestat dient que absolutament cap, i que els manifestants semblaven tenir com objectiu principal arribar al Palau Borbó, a l'Elisi i al Ministeri de l'Interior, però segurament sense intenció de penetrar als esmentats edificis.

L'escàndol de l'aviació ianqui

Washington, 6. — De la llista de venedors que l'Stock Exchange de Nova York ha sotès a la Comissió senatorial baurària es dedueix que durant la quinzena que precedí a l'anul·lació dels contractes relatius a la correspondència aèria, foren venudes per compte de J. P. Morgan i Companyia 4.500 accions de la United Air Craft.

L'esmentada Comissió ha ordenat que es procedeixi a efectuar una enquesta ben detallada a fi d'esbrinar si la intenció del Govern d'anul·lar els dits contractes fou prèviament i indiscretament comunicada a algú.

La Comissió d'enquesta ha interrogat la senyora Stavisky

Aquesta setmana continuaran activament les recerques per l'assassinat de Prince

París, 6. — La senyora Stavisky ha estat interrogada aquesta tarda per la Comissió d'Enquesta parlamentària, i ha durat la declaració aproximadament una hora.

La vídua d'Stavisky no ha fet cap nova revelació, i s'ha limitat a confirmar les declaracions fetes ja precedentment.

Ha dit que havia conegut Stavisky en 1925, i que no sabia res de les seves ocupacions, de les quals només estigué una mica al corrent quan fou detingut en 1926.

Ha afegit que el seu matrimoni se celebrà en 1928, però la declarant ha afirmat no recordar quins van ésser els testimonis. Ha afegit que només sabia que el doctor Vachet va ésser el testimoni del seu marit.

Ha declarat després que rebé la visita del senyor Paul Boncour, quan fou acusada de complicitat en el primer assumpte d'estaia d'Stavisky, ja que, com se sap, el senyor Boncour fou l'encarregat per un oncle de la declarant de defensar-la en aquesta causa.

Ha afegit que no havia tornat a veure el senyor Boncour, després d'acabar aquest procés.

Diu que no ha conegut, però afirma que el seu marit li va dir que havia esmorzat amb el senyor Bonnet a l'establiment de la mateixa taula, i que també havia esmorzat en un apartament particular d'un cafè de París, amb l'ex-ministre senyor Julien Durand.

Quant al senyor Bonnet, fou present a Stavisky en qualitat d'avocat. Aviat s'establiren relacions entre la senyora de Stavisky i Bonnet i els senyors Garat.

Afirmarà continuació que els senyors Aymard i Dubarry, així com el senyor Paul Levy visitaven molt sovint el seu marit.

Diu que coneixia la senyora Harlaud, per haver estat companya seva d'estudi, però que posteriorment les seves relacions s'havien refredat molt.

Declarà la senyora de Stavisky que no coneixia ningú del Ministeri de Finances ni de la Policia.

Diu que no ha parlat mai amb el senyor Chiappe, però que el seu marit li digué un dia que havia estat rebut per ell, molt bé. No mantingué relacions amb la senyora Zogròfos més que quan la trobava a les sales de joc. No havia estat—diu—a casa del Sr. De Fontenay. Acabà dient que creia Stavisky capaç de suïcidar-se.

Un aclariment de Proust

París, 7. — El diputat senyor Proust, president del Comitè Republicà de Comerç, Indústria i Agricultura, ha desmentit terminantment haver cobrat un xec de més de 2.000.000 de francs que figurava al seu nom i que ha estat trobat entre els documents que van ésser llurats a la Comissió d'enquesta.

El senyor Proust demana que es busqui la persona que hagi cobrat

aquest xec perquè no pot tractar-se més que d'una estafada o d'una falsificació.

Les inculpacions :: :: ::

París, 6. — Heu-vos ací a la data l'estadística de les persones inculpades, empresonades o no, en l'afar Stavisky:

4 empresonats a París: Arlette Stavisky, Henri Depardon, i Gilbert Romagnoli, tots dos ex-directors d'una societat fundada per Stavisky, l'avocat Guiboud-Ribaud.

8 empresonats a Baiona: Josep Garat i Gaston Bonnaure, diputats, Albert Dubarry i Pierre Darius, publicistes, Hayotte, antic director de l'Empire, Cohen, expert al Crèdit Municipal de Baiona, Guebin, director de "La Confiance", i Tissier, director del Crèdit Municipal de Baiona.

6 inculpats en llibertat provisional: Camil Aymard, Desbrosses, Antoni Digoïn, el comissari Bayard, Peyronet, Constantin.

2 condemnats a Bonneville: Voix i Pigallo.

Les recerques per l'assassinat de Prince

París, 6. — Les importants conferències que han celebrat Henry Cheron i el procurador general de Dijon i després Domat-Guigue, procurador general del Tribunal de Cassació de París, no ha trigat a portar fruit.

En efecte, l'activitat dels que fan l'enquesta, havent-se de concentrar a Dijon i havent-se de reprendre les recerques sobre la mort misteriosa de Prince, s'assemblava més i més necessari de donar una impulsió energètica. Semblava, sobretot, més indispensable de realitzar la unitat d'acció que agrupava els esforços de la gendarmeria, la policia municipal i la brigada mòbil.

A Dijon, on havia tornat el diumenge a la tarda, Couchepin, procurador general, declarava que una policia d'alt valor seria afegit als que fan l'enquesta. És l'inspector Pere Bonny, el qual acaba de descobrir els talons de xecs emesos per Stavisky.

Des d'aquesta descoberta, veritable boc de teatre, l'inspector Bonny té un veritable prestigi als ulls dels dos ministres de Justícia i de l'Interior. Es per això que Cheron ha demanat que aquest policia fos enviat a Dijon. Millor que ningú Bonny coneix l'afar Stavisky. El primer report que ha establert sobre l'afar ha permès el jutge de Baiona d'inculpar tots els pensionistes actuals del xalet Chagrin.

L'afar Prince, essent un episodi tràgic de l'afar Stavisky, Bonny, al curs de la seva enquesta, podrà relligar els fils dels dos afers.

Bonny marxarà aviat cap a Dijon. De tota manera importa que, cap únic de les operacions, prengui la direcció de l'enquesta amb una energia que s'imposi després de tantes faltes i negligències.

La Comissió de Treball de la Cambra ianqui aprova la setmana de 30 hores

Washington, 6. — La Comissió de Treball de la Cambra de Representants ha aprovat per unanimitat la setmana de treball de 30 hores per a aquelles indústries que siguin col·locades sota la protecció de la N. R. A., a reserva de modificacions que poguessin adoptar-se, en el cas excepcional que es produís una escassetat de la mà d'obra.

El Senat ha adoptat el gran projecte de construccions navals presentat pel senyor Vinson, que fou aprovat per la Cambra.

L'esmentat projecte destina 770.000.000 de dòlars a la construcció d'un centenar de contratorpediners, submarins, un vuitell portaavions i més de 1.000 avions.

Els obrers italians contribueixen a bastir el palau de la Revolució

Milà, 6. — Els empleats i obrers d'un gran establiment siderúrgic d'aquesta ciutat han decidit oferir el jornal d'una hora de treball amb destinació a la construcció del Palau que per a seu del partit feixista i Exposició de la revolució feixista es construirà a Roma.

La Direcció del dit establiment donarà una suma igual al total que es recapti com a resultat de l'ofertament dels obrers i empleats.

Les noves construccions navals d'Anglaterra

Londres, 6. — El projecte de pressupost de la Marina per a l'any 1934 puja 56.550.000 lliures esterlines, o sigui un augment de 2.980.000 lliures sobre el de l'any anterior.

El nou programa de construccions per a 1934 comprèn particularment quatre creuers, un conductor de flota i vuit destroyers; un porta-avions, un submarí per a col·locar mines i dos submarins "S", o sigui del tipus patrulla.

El primer Lord de l'Almirallat declara que en virtut del Tractat Naval de Londres les construccions dels nous creuers, destroyers i submarins continuen regides pel Tractat, que no expira fins al 31 de desembre de 1936.

En fixar el programa d'aquestes noves construccions absolutament imprescindibles, però que no completen les necessitats del Regne Unit, ha calgut sotmetre's a les limitacions imposades pel Tractat.

Els xinecos estudien l'exèrcit roig

Moscou, 6. — Via Odessa ha arribat a aquesta capital la missió militar del Govern de Nankin després d'haver visitat Turquia i Itàlia.

BARCELONA AL DIA

Butlletí Pedagògic

COMENTARIS

Els Grups Escolars de Barcelona

II. L'assistència

Deiem l'altre dia en aquestes mateixes pàgines que els alumnes que assisteixen als grups escolars i escoles oficials de Barcelona són, en general, els infants de les classes humils: ni la classe adinerada ni la classe mitjana porten llurs fills a l'escola popular. Per què? No pas perquè la feina que s'hi fa no sigui almenys tan bona com la que es fa als col·legis particulars. En el nostre article anterior vàrem deixar ben sentat que la tasca realitzada és ben digna i de resultats positius. La preparació dels mestres i el control de llurs activitats són garantia de la bondat de la tasca que es realitza. Per tant, el que allunya de l'escola popular la classe benestant no pot ésser la mala feina que s'hi fa.

En altre temps, fa d'això pocs anys, les escoles oficials de la nostra ciutat, com la de Gairó, tots els pobles d'Espanya, eren un oprobí per a la monarquia que les sostenia: estaven establertes en edificis mals, de llum i de ventilació, tristes i malsans. Hem comprèn que aleshores les famílies que tenien mitjans portessin llurs fills a altres escoles establertes en edificis de més vistes, i en general, de millors condicions pedagògiques i sanitàries. Però avui ha canviat radicalment la decoració: hom ha bastit per a escoles edificis amplis i aïllats, amb jardins i patis, amb gaudis i dutes, pulcres i bells. Els locals dels nostres grups escolars no tenen res a envejar a les escoles privades, ans al contrari, poden ésser-ne models.

Una de les causes que, al nostre entendre, ara com abans, aparta de l'escola popular els fills de les classes acomodades, és que la nostra escola és gratuïta. Veritablement les coses tenen més valor quan més es paguen. Creiem sincerament que si l'assistència als grups escolars no fos gratuïta, se'ls donaria més importància per part de certs elements. El valor de les coses es mesura pel que es paga per elles.

No és aquesta, però, la principal causa del retraïment que mostren les classes benestants vers l'escola popular. En general, els escolars de la classe rica i els de la classe mitjana, ben abillats i ben tipats, viuen en un ambient d'orgull i de menyspreu per les classes necessitades. Els pares no volen que llurs fills es barregin amb els descamisats. Això és, senzillament, una gran equivocació. Totes les classes socials han de tendir a confondre-se i tractar-se per tal que desapareguin aqueixes grans diferències que classifiquen els homes en castes, i per tal que regni a casa nostra una major justícia social; i per assolir aquesta finalitat no hi ha cap camí tan planer com agermanar els infants en aqueix ambient de pau i d'igualtat que es respira avui a les nostres escoles. Cal que tots, rics i pobres, vulguem que els nostres fills siguin infants i res més que infants. Pel sol fet d'ésser infants mereixen tots el mateix tracte, la mateixa afectuositat.

Una altra causa que retreu de l'escola popular molts infants de la classe benestant és aquesta: l'escola oficial és laica. És natural que l'escola sigui laica dintre d'un Estat laic, i fins i tot en un Estat que no fos laic convindria que l'escola ho fos: hem de maldir per servir ben verges de tota creença religiosa i de tota idea política les consciències dels infants. L'escola laica no és antireligiosa, com creuen molts. Té un gran respecte a la consciència de l'infant i no li parla ni en bé ni en mal de cap tendència partidista ni de cap religió política.

Barcelona té molt a fer en qüestions de cultura. Falta crear encara molts grups escolars per donar cabuda a tots els infants de la gran urbs. I és d'esperar que el dia que això sigui realitzat, totes les classes socials de Barcelona, reconeixent la tasca benfactors de l'escola oficial, sabran desprendre's de certs prejudicis i portaran llurs fills a l'escola del poble.

R. ALZINA

UNIVERSITAT AUTONOMA

Del Rectorat. La vaga d'estudiants del Magisteri. Amb motiu de la mort repentina del doctor Blanco, que resseguim en una altra banda, el rector no va rebre, ahir, cap visita.

Entre els que no van poder visitar el rector, figura una comissió de mestres del pla de 1914, els quals van manifestar als periodistes que fan informació a la Universitat, que havien decidit plantejar la vaga per no haver estat ateses al Ministeri les seves justes aspiracions.

Van afegir que havien elevat a la superioritat cartes i telegrams amb peticions que consideren justes i equitatives i que no se n'havia fet cap cas, contrastant amb el fet que companys seus, d'un altre pla d'estudis, als deu dies de declarada la vaga havien vist ateses llurs demandes derogant els articles del reglament que s'oposaven a la igualtat de drets.

L'Assemblea general del Col·legi de Llicenciats en Filosofia i Lletres. El diumenge passat, dia 4, a les onze del matí, tingué lloc a la Universitat l'Assemblea general del Col·legi de Doctors i Llicenciats en Filosofia i Lletres i Ciències, per l'elecció de nou Consell directiu. Per unanimitat fou elegit de la forma següent:

Degà, doctor Ramon Roquer i Vil·lana, catedràtic de l'Institut Maragall; vocals de Lletres, Miquel Ramon i Tomás, professor particular, i Agustí

Poblet i Puig, professor ajudant de l'Institut Balmes; vocals de Ciències, Alfons Gironza i Solanes, catedràtic de l'Institut Maragall, i Joan Canals i Carroño, professor particular; secretari, Josep Tuset i Almazán, professor de l'Institut de Vilanova i La Geltrú; vice-secretari, Antoni Pla i Gibernau, professor de l'Institut Escolar Giner de los Rios; tresorer, Josep Masana i Ferrer, professor auxiliar de l'Institut Balmes; comptador, Josep Altisench i Astol, professor ajudant de l'Institut Maragall; bibliotecari, Joan A. Pargal i Bruna, professor particular.

ELS ESTUDIANTS

El centenari de Brahms. — La setmana passada l'Escola Normal de la Generalitat celebrà, d'una manera íntima, el centenari del cèlebre músic alemany Joan Brahms. Començà la festa amb un breu parlament del professor de música de l'Escola, senyor Enric Ainaud, el qual glossà la vida i l'obra del músic homenatjat, i explicà les característiques principals de la seva música. A continuació, el propi senyor Ainaud i els artistes senyors Ricard Vives, Gràcia Tarragó, Gabriel Rodó i Emili Palmada, en obsequi als alumnes de la Normal, interpretaren el cèlebre quintet de Brahms. L'execució, molt justa i molt sentida, d'aquesta obra cabdal del repertori, rebé amb uns aplaudiments molt mereïduts. La tercera part de la festa fou la lectura d'alguns poemes que musicà Brahms, en la traducció de Joaquim Pena i la qual feu expressament per aquesta festa el professor de l'escola senyor Pinyol. Aquestes composicions foren recitades per les alumnes senyoretes Petit i Fontcoberta i pel senyor Alabart.

Les composicions foren recitades per les alumnes senyoretes Petit i Fontcoberta i pel senyor Alabart. Clogué l'acte l'interpretació per part de tots els alumnes de l'Escola de les següents composicions de Brahms: "El ferrer", cançó a l'uníson; "Dorm, infant", a tres veus; "Vol, vol i vol", a quatre veus; "Cançó de bressol" i "Serenata infantil", a l'uníson; i els valsos 5 i 6 de les cançons amoroses, a quatre veus. Totes les obres foren acompanyades al piano per les alumnes senyoretes Delcós, Cortada i Zaragoza. Es de remarcar la notable interpretació que obtingueren aquestes obres i la remarcable tasca d'educació de l'esperit que representa l'obra que realitza el mestre Ainaud a la Normal. Ni una sola vegada han resonat a les sales de l'Escola Normal les melodies banals dels "Cantos escolars". Les obres dels grans mestres Bach, Beethoven, Brahms, César Franck, Schubert, Mozart, i les de la música popular formen l'esperit i el gust musical dels futurs mestres, i no aprenen la música com una teoria freda i encarcerada, sinó com una festa inextinguible d'emoció estètica. Aquesta festa íntima fou una nova demostració d'aquest sentit que el mestre Ainaud infon a les seves classes de música. La nostra enhorabona al mestre i a l'Escola Normal de la Generalitat.

Els alumnes del Col·legi Goya. — S'ha constituït una nova entitat integrada per alumnes i ex-alumnes del Col·legi-Acadèmia Goya, i és la seva finalitat fomentar la cultura, l'esport i l'art. Ha estat nomenada la següent Junta directiva: President, Aquil·la Belsaga; vice-president, Josep Vall; secretari, Ferran Gil; vice-secretari, Antoni Martos; tresorer, Joan Pedrol; comptador, Enric Prats; bibliotecari, Domènec Valdivielso; vocals: Francesc Fau, Josep Cera, Joan Torres i Guillel Ruiz.

L'Activitat Política

Acció Catalana Republicana

CONVOCATORIA

Tots els que formen part del Comitè Comarcal de Barcelona ciutad s'els convoca a la reunió que tindrà lloc avui, a les vuit del vespre, a l'estatge d'Acció Catalana Republicana, Corts Catalanes, 589, principal.

EL CONSELL D'A. C. R. ACORDA CONVOCAR L'ASSEMBLEA GENERAL DEL PARTIT

Reunint el Consell Executiu del Partit d'A. C. R., sota la presidència del senyor L. Nicolau d'Oliver, ha adoptat, entre altres acords, el de convocar per als dies 24 i 25 d'aquest mes de març l'Assemblea general ordinària del Partit.

La reunió d'aquesta Assemblea anual la prescriu l'Estatut d'A. C. R. aprovat en l'Assemblea Extraordinària del Partit celebrada el mes de març de l'any passat i en les seves deliberacions poden participar els delegats acreditats de les Entitats adherides i els afiliats que integren el Consell General, Consell Executiu, Secretariat, Comitè Consultiu i Comissió d'Organització i Propaganda. Així mateix els afiliats que ostentin càrrecs de representació popular. Poden assistir-hi tots els afiliats sense veu ni vot.

En edicions successives donarem compte dels acords que adopti el Consell Executiu per a la millor organització d'aquesta reunió, així com dels actes que amb aquest motiu se celebraran.

CONFERÈNCIA A ACCIO CATALANA REPUBLICANA

Organitzada per la Joventut d'A. C. R., demà, dijous, a les vuit del vespre, S. Molins i Salillasera donarà una conferència, el tema de la qual serà: "Iberisme".

L'acte, que serà públic, tindrà lloc a l'estatge social, Corts Catalanes, número 589, principal.

CENTRE CATALANISTA REPUBLICA DEL POBLE NOU

Aquesta entitat celebrà l'anunciada reunió extraordinària de socis, que fou importantíssima pel nombre de reunits i pels acords que es prengueren. Entre altres foren els següents:

Modificació dels Estatuts i canvi de nom de l'entitat, la qual en el successiu actuarà sota el nom de Foment Català Republicà.

Ratificació la més entusiàstica adhesió al partit d'Acció Catalana Republicana i als seus dirigents.

Aprovar les gestions fetes i el pressupost de les despeses que portarà el canvi del Centre al nou espai local, situat al passeig del Triomf, 71 i 73 (cantonada a Pallars).

Organitzar la inauguració oficial del nou local de manera que tingui la importància que requereix.

El Consell Directiu de la nova entitat va quedar constituït:

President, Francesc Montplet. Vice-president, Enric Martí. Secretari, Lluís Badia.

Vice-secretari, Eduard Sancho. Comptador, Josep Nila.

Vocals: Ventura Guixer, Josep Torrents, Joan Alegret, Pere Escobedo i Alfons Font.

Delegats a la Comarcal de Barcelona:

Delegat, Francesc Montplet i Prunés.

Delegat suplent, Josep Torrents.

Llegiu LA PUBLICITAT

Propagueu-la!

Servet Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 6 DE MARÇ DE 1934

A tot el nord d'Europa fins als Pirineus domina el règim de maig i es registren pluges i vents forts de l'oest, seguit a un cicló alt a les costes de Noruega i d'un mínim secundari que es forma al Canal de Sant Jordi i que s'intensifica al continent per les costes de Bretanya.

També hi ha alguna nebulositat i es registren pluges al sud d'Itàlia i a l'illa de Sitàlia seguit a una depressió centrada al nord de Malla, amb tendència a desplaçar-se cap als Balcans.

A la Península Ibèrica i al nord d'Àfrica fa bon temps i dominen pressions altes que constitueixen un anticicló, el centre de màxima del qual està situat a l'Atlàntic, entre les Açores i Canàries.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA, A LES VUIT

El temps de bo i domina el cel nubós a la vall d'Aran, lleugerament cobert a les comarques costaneres i gairebé serà a la resta del país. El fred encara és intens a l'interior i s'han registrat mínimes de 6 graus a Sant Joan de Capdella, 5 a Sant Julià de Vilatorrada (Vic) i 4 graus també a Sant Joan de Vilatorrada i Ribes i a Noya.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

OBITUARI

El diumenge passat morí a la nostra ciutat la senyora Maria Puig i Satorres, vídua del qui fou notable escriptor Antoni Espona. Era, també, mare política del nostre benlloct amic Baldiri Rahola i Àvia, també política, del pintor Lluís Limona i Ramon de Capmany. La mort de la virtuosa senyora, que no s'anuncià al seu temps per la seva expressa voluntat, ha produït, en ésser coneguda, un cordialíssim sentiment entre tots els qui la conegueren i tingueren ocasió d'apreciar les seves infinites bondats.

Els seus familiars, que tenen a LA PUBLICITAT amistosos i sincers, saben com compartim el dolor que passen. R. E. P. la venerable dama.

LES CAMELLES

CONCURS DE L'AJUNTAMENT

L'Oficina de Cerimonial de l'Ajuntament recorda novament als cors que desitgin prendre part al Concurs ordinari de Camelles organitzat per l'Ajuntament que podran inscriure's a l'esmentada oficina des dels dilluns vinent, dia 12, fins al 28 del mateix mes, a les set de la tarda.

AL C. A. D. C. I.

La Secció de Propaganda del C. A. D. C. I. fa arribant a totes les societats corals que a la nit de Camelles pensin visitar el Centre que és indispensable que trametin llur oferiment a la dita Secció permanent de Propaganda abans del dia 24 del corrent. Per a prendre en consideració les ofertes caldrà que vagin acompanyades del repertori i així evitar repeticions. També és convenient que s'indiqui l'hora en què pensen anar-hi.

La Mar i l'Aire

SEMAFOR DE MONTJUIC

Qualitat marítim del castell de Montjuïc del dia 6 març 1934.

Observacions meteorològiques: A sol i vent al nord fresc, cel amb cirrus i horitzons boirosos, fins a les nou, que ha passat el vent al sud; al migdia, S. O. molt fresc, cel amb cirrus i estratus i horitzons clars. I a sol ponent, S. O. fresc, mar marejada del S. E. i el cercle queda entelat. Baròmetre, 757. Termòmetre 11.

Moviment de vaixells a posta de sol: Demoren a l'est una goleta que va en popa. Pel sud una polsera-goleta que passa a Lleuant i un pailebot de dos pals que passa a Ponent; al S. O. un bergantí-goleta de dos pals que rebolina, un pailebot a motor que va cap a la mateixa direcció, i dos bergantins-goleta que vénen en popa de vela llatina dos fatluts per a diverses direccions i cap a aquest port; dos vaixells mercants de nacionalitat desconeguda van passar ahir d'O a l'est.

MOVIMENT DEL PORT

Entrats: De Bilbao i escales, amb càrrega general, el motor "Artza Mendí", de la Companyia Naviera Sota i Aznar; de Cartagena i Torrevella, amb conserves, el vaixell "Ambos", del senyor Fill d'Emili Basart; de Gijón, amb carbó mineral, el vaixell "Conde de Zubiria"; de Palma, amb correu, mercaderies i 92 passatgers, el motor "Ciudad de Palma", de la Companyia Transmediterrània; de Livorno i escales, en llast, el vaixell danès "Hans Broge", del senyor Tomás Mallol i Bosch; de Constància i escales, amb càrrega general, el vaixell italià "Capo Vado", de Marsella, amb càrrega general i 101 passatgers, de trànsit, el vaixell correu "Mendoza", tots dos del senyor Joan Salvador; de Buenos Aires i escales, amb pas-

satge i càrrega general, la motonau correu espanyola "Cabo San Agustín", del senyor Fill de Rómulo Bosch; de Buenos Aires i escales, amb passatge i càrrega general i de trànsit, el transatlàntic correu francès "Florida", del senyor Joan Salvador.

Sortits: Distància navegada dels vaixells que van sortir ahir: Fora de l'horitzó es troben els espanyols "Mari Dolores", en llast, cap a Avilés, del senyor Domènec Mumbri; "Cabo Quilates", amb càrrega general, cap a Gènova, del senyor Fill de Rómulo Bosch; l'alemany "Spezia", amb càrrega general, cap a Sant Lluís del Roine, dels senyors Baquera, Kusche i Martín; l'anglès "Mahiar", amb càrrega general, cap a València i escales, de l'Agència Marítima Witty; l'italià "Amazonia", amb passatge i càrrega general i de trànsit, cap als Estats de Parà i escales, de la S. A. E. M. A. R.; el correu francès "Mendoza", amb càrrega general i passatge, de trànsit, cap a Buenos Aires i escales, del senyor Joan Salvador; el yacht anglès "Dauid", amb el seu equip i 4 passatgers de trànsit, cap a la mar; el correu espanyol "Ciudad de Palma", amb passatge i càrrega general, cap a Palma, de la Companyia Transmediterrània; l'anglès "Bulgarian", amb càrrega general, cap a València i escales, dels senyors Fills de M. Condemines.

MOVIMENT D'AVIONS

Moviment d'avions del dia 6 de març de 1934.

Aeròdrom de l'Air-France: Procedent de Tolosa, arribà a les 27 l'avio amb correu, mercaderies i dos passatgers.

Procedent de Marsella, a les 7:50 arribà l'avio amb correu, mercaderies i dos passatgers.

Procedent de Casablanca, a les 12:56 arribà l'avio amb correu, mercaderies i oïno passatgers.

A les 13:10 sortí l'avio cap a Tolosa, amb correu, mercaderies i un passatger.

A les 13:02 sortí l'avio cap a Marsella, amb correu, mercaderies i dos passatgers.

Aeròdrom de l'Aeròdrom Naval. — Procedent d'Estutgard, amb escales a Ginebra i Marsella, arribà a les 17 l'avio "Rohrbach D-1892", amb correu, mercaderies i dos passatgers.

Procedent de Madrid, a les 12:20 arribà l'avio "11-EC-PPA Fokker", amb correu, mercaderies i quatre passatgers.

A les 9:30 sortí l'avio "Fokker 10-EC-AMA" cap a Madrid, amb correu, mercaderies i set passatgers, entre ells els diputats senyors D. Palet, J. Tomàs i Piera, V. Roig, Cast Simón i Francesc Bastos i el futbolista Ricard Zamora.

Port: A les 7 sortí l'hydroavió italià "I-Rudo", cap a Marsella, Gènova i Roma, amb correu, mercaderies i tres passatgers.

Els Fets Diversos

Ahí al matí, al Passeig de la Indústria, un home es llançà sota les rodes d'un carro. Una d'elles li passà per damunt del cap, deixant-lo mort instantàniament. Semblava tenir uns trenta anys i anava vestit amb elegància. El jutjat va acudir al lloc del succés i no pogué identificar el cadàver perquè no portava cap document. Fou traslladat al dipòsit judicial.

Al carrer de Guillem Tell, a Ernest Ramis li robaron un auto que havia deixat un moment davant la porta de casa seva. El cotxe porta el número 35.824.

Ahí al matí fou comensat un robari al magatzem instal·lat al carrer de la Generalitat, núm. 14, propietat de Josep Maria Carreres. Els lladres se n'emportaren una quantitat de gèneres, valorats en uns tres mil pessetes.

Ahí, poc abans de les 9 del matí, al carrer del Cid, tocant "La Criolla", fou agredida una dona de 23 anys, anomenada Basília Benetó Cardel, domiciliada al carrer de l'Est, número 14, segona. La dita dona es va negar a fer manifestacions sobre la personalitat del seu agressor. Fou auxiliada a la Casa de socors del carrer de Barbà, on li van apreciar diverses erosions i contusions a la cara.

A primera hora d'ahir a la tarda, un camió va atropellar, a l'encreuament del carrer de Provença amb el Passeig de Sant Joan, Antoni Terrades i Mafré, de 28 anys, domiciliat al carrer de Còrsega, núm. 631, principal, produint-li una ferida contusa a la regió occipital, diverses erosions i commoció cerebral, de pronòstic reservat.

Després d'ésser curat a la Casa de socors de la Ronda de Sant Pere, el jove anava a passar al seu domicili. El xofier del camió fou detingut.

A la Plaça d'Urquiuana, tocant el carrer de Lúria, van topar ahir al matí un tramvia de la línia 29 amb un altre de la línia 38.

La topada fou molt violenta. Un dels tramvies va desferriar. Resultaren ferits els següents passatgers: Jaume Barç i Miró, de 23 anys, domiciliat al carrer de la Riera Alta, número 9; Glòria Sempuniqué Moreno, de 26, amb domicili al carrer de la Llibreteria, número 6, primer; i Carme Reich i Tarragó, de 15 anys, domiciliada al carrer del Carme, núm. 25. Els tres passatgers lesionats foren auxiliats a la Casa

de socors de la Ronda de Sant Pere, on els apreciaren lesions lleus. Després van passar a llurs domicilis respectius.

Ahí al migdia fou auxiliat a la Casa de socors del carrer de Salmoró l'agent auxiliar de Policia de la Generalitat, Ricard Fontanilles i Pujol, de 36 anys, el qual presentava una ferida incisa al dors de la mà esquerra, que es produí en lesionar-se en un autobús de la línia Josep - Carmel, per haver-se trencat el vidre d'una finestra.

A les vuit del matí d'ahir es produí un incendi en una matalassera situada al número 26 del carrer de la Llibertat, tocant el de Menéndez i Peñayo. El foc, que hom creu que fou degut a un curt circuit en la instal·lació elèctrica, va ésser sufocat pels bombers al cap de pocs moments d'haver-se iniciat. Les pèrdues són d'escassa importància.

Al carrer de Rogent un tramvia de la línia 60 es descarril·là i anà a topor contra la tanca del pas a nivell del ferrocarril de la línia del Nord que existia al dit carrer.

A conseqüència d'aquest accident, hagueren ésser auxiliats al dispensari de Sant Martí Encarnació Mir, de cinquanta anys, de ferides contuses a les regions lumbar i cara i a la cama esquerra, que es va causar anant en el dit tramvia. La ferida, un cop curada, va ésser traslladada a l'Hospital de Sant Pau.

Bernardí Fernández Martínez, de 37 anys, en intentar pujar en un autobús, a l'Arc del Triomf, caigué i es causà diverses ferides contuses al cos i genoll dret.

Un tramvia de la línia 47 va atropellar, a la Ronda de Sant Pere, Concepció Coca i Jover, a la qual causà diverses ferides contuses al cap. Fou auxiliada a la Casa de socors de la Ronda de Sant Pere i després traslladada a l'Hospital de Sant Pau.

En passar pel carrer del Clot, Anna Justo Estrada, de 32 anys, va tenir la desgràcia de caure dintre d'una trinxera que hi obra la Companyia del Gas. Es fracturà el genoll esquerre i es va produir altres lesions.

Un taxi va atropellar, al carrer del Pas de Mura, el noi Tomás Martínez Molina, de 14 anys.

Al carrer de l'Alfama, al subdit austríac Peter Cosche li van timar, pel procediment de les almoines, 500 pessetes.

Uns agents de vigilància van detenir, a l'Arc del Triomf, prop del cinema Triomf, Mateu Sánchez i Gambús, de 23 anys, i Josep León Cenón, de 17 anys. Al primer li ocuparen una pistola marca Unit calibre 9, amb dos carregadors i bala a la recàmbra. Uns altres dos que estaven amb els detinguts van poder fugir. Segons notícies, sembla que han confessat que es proposaven realitzar, en companyia dels que fugien, un atracament en una sastreia.

A l'Hospital Clínic va morir ahir a la tarda Antoni Pérez Alba, de 18 anys, el qual va ingressar-hi ahir al matí, procedent de Cornellà. També va exipir a l'Hospital de Sant Pau Joan Vidal, a conseqüència de les ferides sofertes fa tres dies, les quals hom ignorava com se les feu i on. Ambdós cadàvers, per ordre del jutge de guàrdia, foren traslladats al dipòsit judicial.

Ahí, a darrera hora de la tarda, hi va haver un petit incendi a la cabina del cinema Urquiuana. Es calà foc a la pel·lícula. No van ocórrer desgràcies personals i si solament l'alarma conseqüent. Els bombers hi acudiren i van sufocar l'incendi al cap de pocs moments.

NOTICIES SOLTES

Seguint la tradició de festivals benèfics de la primera campanya del Segell Pro Infància, que diversos Comitès Locals han anat celebrant, el Comitè Local del Poble Nou ha organitzat un gran festival, que s'aurà, dia 7, al Cinema Teatre "Catalunya", situat al carrer de Martí Vilanova, del Poble Nou, en el qual, ultra la representació de dues obretes dramàtiques en un acte, hi prendran part diverses atraccions, el cor "La Lira Moderna" i el tenor Antoni Mirés.

* Dissabte la Rambla del Centre va enriquir-se amb l'obertura del Cafè-Bar Sicoris, establiment que honora els seus propietaris senyors Bordalba i Salvat i el director artístic de les obres, l'arquitecte i decorador senyor Manuel Cases i Lamolla, el qual ha donat una altra nova del seu deparat i de com sap treure part de les possibilitats que el nou estil ofereix a les arts aplicades.

CENTRAL

SUTZAR

JOSE I REYES

AVINGUDA

PORTA

ANU

23

ESPECTACLES

Programes d'avui

La T. S. F. Borsa i Finances

Teatres

TEATRE ROMEO

Teléfono 19691

Avui, tarda, 8 i 10: 1.ª i 2.ª: "La poma de la Pompadour".

Avui, tarda, 8 i 10: 3.ª i 4.ª: "La poma de la Pompadour".

TEATRE OLYMPIA

Dimarts, 7 de març de 1934. — Campeonat mundial de ball, PORTER GALLANT 510 HORES. Avui, nit, a les deu, tercera gala de la final: Tres apèlts forçats: 1.ª, Fortet de deu minuts; 2.ª, Tiquina de set minuts; 3.ª, Val de deu minuts. La notable orquestra de color NAPOLÉON, sense rival en ritme exòtic. Exhibicions, cotillon, atraccions. Tria orquestra diferents. La més gran competició artística i esportiva de l'any. 20.000 PESSETES EN PREMI. PREUS POPULARS. Demà, dijous, a les 10: Quarta gala de la final. Grandioses atraccions, amb la cooperació de HOLLYWOOD REVUE. 50 artistes.

Femina

Passatge de Gràcia, 28 - Tel. 13352

Avui, tarda i nit:

Cena a las 8

Superproducció M. G. M.

Es projecta a les 8:15, a les 8:45 i a les 10:15

SPLINDID CINEMA

Consell de Cont. 217 - Tel. 30615

Avui, extraordinari programa: la magnífica pel·lícula DE CARA AL CIELO (només a la sessió de la tarda), per Marjorie Main i Spencer Tracy. La gran producció en espanyol SU ÚNICO PECADO, per Kay Francis i Ronald Colman. DIBUJOS SONORS. La superproducció M. G. M. en espanyol.

RASPUTIN Y LA ZARINA

tel. 1011

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

METROPOL CINEMA

Lliria, 115 - Tel. 21222

Avui, tarda, a les 3 i 10: 1.ª i 2.ª: "El dedo acusador".

Avui, nit, a les 10: 3.ª: "El dedo acusador".

SALONS CINAES

TIVOLI

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

TEATRE COMIC

Avui, tarda, a les 3 i 10: 1.ª i 2.ª: "La poma de la Pompadour".

Avui, nit, a les 10: 3.ª: "La poma de la Pompadour".

TEATRE NOU

Avui, tarda, a les 3 i 10: 1.ª i 2.ª: "La poma de la Pompadour".

Avui, nit, a les 10: 3.ª: "La poma de la Pompadour".

Cinemes

COLISEUM

Avui, tarda, a les 3 i 10: 1.ª i 2.ª: "La poma de la Pompadour".

Avui, nit, a les 10: 3.ª: "La poma de la Pompadour".

PUBLIC CINEMA

Avui, tarda, a les 3 i 10: 1.ª i 2.ª: "La poma de la Pompadour".

Avui, nit, a les 10: 3.ª: "La poma de la Pompadour".

UROQUINAONA

Avui, tarda, a les 3 i 10: 1.ª i 2.ª: "La poma de la Pompadour".

Avui, nit, a les 10: 3.ª: "La poma de la Pompadour".

CINEMA PARIS

Tarda, 8:15 i 10:15: "El sexo débil".

Avui, nit, a les 10: 3.ª: "El sexo débil".

CINE RAMBLAS

Rambles del Centre, 26 - Tel. 19878

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

CINEMA ESPLAI

CONCEPCIÓ, entre Montaner i Arribas

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

BA-TA-CLAN

30, F. Llaure, 30 - Tel. 18776

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

Mobles

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PUBLICITAT

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

COMPANIA TRASMEDITERRANEA

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

UROQUINAONA

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

UROQUINAONA

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

TEATRES

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

CINEMES

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

TEATRES

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

CINEMES

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

TEATRES

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

CINEMES

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

TEATRES

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

CINEMES

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

LA PASTA PER A AFIATAR NIX

Avui, tarda i nit:

La gran producció de la Paramount.

Moviment borsari

MERCAT LLIU

El mercat d'especulació prossegueix molt irregular i deprimat, i en les darreres sessions celebrades dona mostres de gran passivitat, que repercuteix desfavorablement sobre els canvis. La reunió del Borsí ha començat amb un ritme desaconejador, els primers nivells cotitzats eren bastant inferiors a la tassa de diluns passat, i durant el seu curs no s'ha registrat en cap moment un canvi de tendència. En el primer quart d'hora de Borsí, es mantingué un major sosteniment de posicions, però, no s'aconsegüí assolir límits gaire favorables i amb repetides oscil·lacions transcorregué el temps sense aconseguir-se la represa desitjada.

La massa contractadora, davant la situació política-econòmica general, continua molt desorientada i no aconsegueix encarrilar aquest negoci en forma perquè se segueixi una orientació més definida.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors en la reunió de Borsí:

Valors	Dia 6	Tanca	Alça o baix
Nords	4880	4920	+40
Alcants	4390	4425	+35
Andalusos	1400	1450	+50
M. Rif	3900	3950	+50
Explosius	13250	13350	+100
Colonial	4525	4575	+50
Algas	16000	16050	+50
Chades	34000	34500	+500
Ford	15500	15600	+100
Filipines	30500	30600	+100
Montserrat	3925	3950	+25

BORSA AL COMPTAT

El sector ferroviari, prossegueix en la feixugosa apreciació en dies anteriors, en particular la jornada d'ahir. Les Nords, poc contractades, gairebé no registren oscil·lacions, però, en les Alcants l'activitat operadora és més efectiva degut a l'abundància de paper, i per aquest mateix motiu, i la pressió del sector d'operacions a termini, la feblesa és manifesta intensament, i es registren pèrdues al voltant d'un enter, i de més importància en les sèries E, 7175 (-125), sèrie G, 8250 (-150), sèrie I, 8400 (-125), sèrie J, 7600 (-150), i Frances 1878, 4500 (-200). Transversal davallen a 2400 (-200).

El grup d'indústries diverses, no presenta en general oscil·lacions re-

Mercat de llotja

Les característiques en aquest mercat continuen molt difícils, degut a les circumstàncies especials que d'un quant temps ençà es registren en aquest Centre comercialista, i que hem vingut comentant repetidament.

Blats: Només s'aconsegueix portar a cap alguna operació amb classes corrents, perquè de les superiors es pretenen preus que els comerciants d'ací es neguen a acceptar. De la llotja d'Avila ahir s'oferí a 54 pessetes.

Ordi: Aquest gra es veu cada vegada més sol·licitat, i s'arriba a cotitzar ahir a 37 pessetes.

Moroso: Continua com en dies precedents molt ferm en preus, i les ofertes són poc abundoses.

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADRÓS

TANQUES	Proc.	D'avul.	Alça
Cacau Nova York	5.30	5.23	7
Sucres Nova York	5.15	5.37	2
Sucres Nova York	5.15	5.37	2
Blat Liverpool	4.27	4.4	1/4
Blat Xicago	87 3/8	87 1/4	3/4
Moroso Xicago	53 1/8	53 1/4	1/8
Cafè Nova York	8.15	8.68	17
Sucres Londres	4.11	4.11	1/4

5 MOTIUS

Primer. — Una sola aplicació es manté durant tot el dia.

Segon. — Suprimeixen completament la humitat.

Tercer. — Proporcionen un aspecte mat i avellutat i una bellesa natural, sense formar taques.

Quart. — No els altera el vent, ni la pluja, ni la suor.

Cinquè. — Estrenyen els porus dilatats. No ressequen la pell.

Aquesta nova i meravellosa idea és aplicada als Pòlvors Tokalon, els quals són els únics genuïns pòlvors d'arros amb espuma de crema. Una sola aplicació dura quatre vegades més que la dels altres pòlvors ordinaris.

GRATIS: Per conveni especial per malaltats amb els preparadors totes les fàbriques d'aquest país poden arribar a un nou Esti de Bellesa de Luxe (contenint una espuma de Pòlvors Tokalon amb espuma de crema) i el mateix que desitgen, mostres de quatre matissos de pòlvors en bona prova sobre la cara, com també un tub de Crema Tokalon, Biocel, Alimant del Cutis, de color rosa, per a la nit, abans d'anar al llit, i un tub de Crema Tokalon blanca (sense greix) per al matí. Trameteu d'ora pesseges en segells de 50 ptes. o les despeses de port, embalatge i altres a Productes T. K., Secció 32-P, Via Diagonal, 388; Barcelona.

FITXES-FITXERS

AGUSTI BO

FABRICA DE CERAMICA

Artífices de construcció

Rajoles de València

CASIMIR VICENTS

Despatx: Tallers, 72

Teléfono núm. 15644

BARCELONA

UN REFREDAT MAL CUIDAT

es una porta oberta a totes les Malalties DE LA GOLA, DELS BRONQUIS I DELS PULMONS NO DESCUIDEU MAI UN REFREDAT I PODEU CUIDARLO en pocs dies i a poc cost emprant les

PASTILLES VALDA

ANTISEPTICAS

Però, sobre tot, nouseu sinó les

PASTILLES VALDA

VERITABLES

las que's venen solament en CAIXES amb el nom VALDA a la tapa i mai d'altre forma.

ES VEN TERRENY

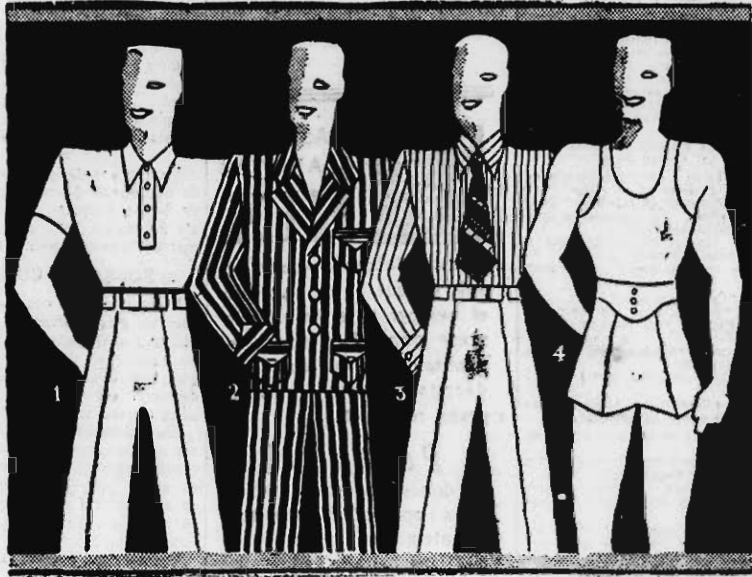
Extensió 17.000 pams, prop Plaça d'Espanya.

Preu: 3 ptes. pam. Facilitats de pagament

Raó: Bailén, 200, primer, segona. — De 1 a 4.

Llogu LA PUBLICITAT. — Propaganda!

INTERESSANTS OFERTES

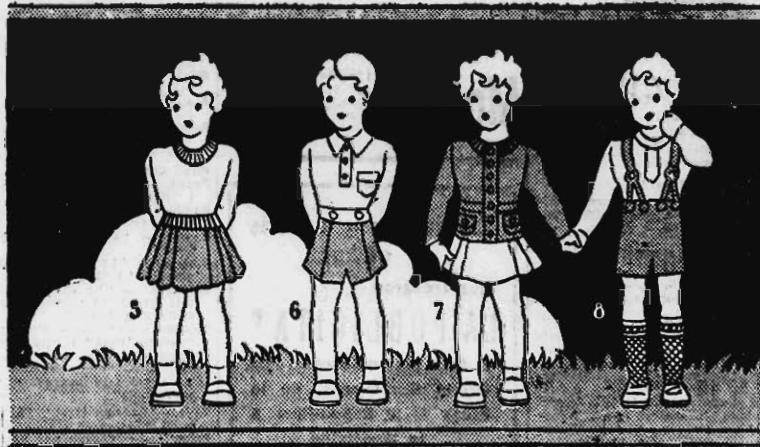

Durant els dies del 6 al 17 de març, oferim una selecció d'articles de darrera novetat, d'immillorable qualitat i gust exquisit, per a senyora, home i nens, a

PREUS BARATISSIMS

- (1) CAMISES SPORTSMAN en tricot llana extra, màniga curta, colors de moda; la talla 1.ª ... Ptes. 7'25
- (2) PIJAMES de popelín, dibuixos novetat, acurada confecció ... Ptes. 12'75
- (3) CAMISES mesclades gran fantasia, model americà, amb coll i punys ... Ptes. 7'90
- CAMISES A MIDA en popelín o zèfir super-extra, dibuixos finíssims, amb coll, punys i inicials, tall i confecció acuradíssims ... Ptes. 13'75
- CORBATES preciosos dibuixos última novetat ... Ptes. 1'85
- (4) SAMARRETES de seda artificial, forma esport, teixit espigueta en blanc i colors; la talla 1.ª ... Ptes. 2'90
- CALÇOTETS curts, en Fil d'Or, de gran resultat, reforçats, tall americà ... Ptes. 3'75

- (5) BRUSETES de llana, sense coll, dibuixet llavorat de gran actualitat i colors finíssims; la talla 0 ... Ptes. 3'50
- SOCKETS (mitjons baixos) en sedalina de bon resultat, en blanc i colors; la talla 00 ... Ptes. 0'70
- (6) VESTIDETS amb coll, d'estam extra, cos a llistes, model original, bonics colors; talla 0 ... Ptes. 9'75
- (7) SUETERS en estam extra, teixit acanalat, preciós model d'última novetat i colors de gran moda; la talla 2.ª ... Ptes. 8'50
- (8) VESTIDETS en estam extra, pullover teixit llavorat gran fantasia, coll novetat; pantal·lon punt anglès, finíssimes combinacions de colors; la talla 0 ... Ptes. 11'50

- (9) BRAGUES de seda artificial, teixit espigueta, reforçades, en blanc i color; totes les talles ... Ptes. 3'25
- SAMARRETES de cotó fi, de gran resultat, forma sense màniga especial, en blanc i colors; la talla 1.ª ... Ptes. 2'65
- (10) SUETERS en llana, dibuix llavorat de gran fantasia, model d'actualitat, colors finíssims; la talla 44 ... Ptes. 8'25
- (11) BRUSES en llana extra, preciós model, llistes de gran moda; tots els colors d'última novetat; la talla 44 ... Ptes. 12'75
- (12) SUETERS en estam extra, teixit acanalat. El model de més èxit per la seva perfecta adaptabilitat, colors moda; la talla 44 ... Ptes. 16'—

Per a apreciar amb tota exactitud la importància de les nostres ofertes, convé examinar els nostres aparadors

SI ENS VISITEU... COMPRAREU!
AVUI, SEGON DIA DE VENDA

CASA VILARDELL

CENTRAL: Via Laietana, 49 i 51 - SUCURSALS: Hospital, 36 i 38 -
Fontanella, 17 - Salmerón, 17 - Nou de la Rambla, 8, i Carme, 73